

తెలుగులో వెలువడుతున్న
ప్రకృత హాస్యమైన పత్రిక

హాసాద్

సంపూర్ణ హాస్య మాస పత్రిక
సెప్టెంబర్-2020 ₹ 20/-

బొమ్మానందం- 9

భార్య గురించి భర్త...
భర్త గురించి భార్య...
ఏమనుకుంటారు- 10

బాచి కార్టూన్లు
అనుబంధ పుస్తకం- 19

జీవనముల్లో పొచ్చుబుట్టిన కొడుకు...
అలా చూడటానికే పుట్టాడేమో
పాపంబి... ఇంకా ఇంకా
కొన్ని అనుభవించు!!

*చిత్రా

హాస్యానందం

నవంబర్ సంచిక
తెలుగు టీవీ సీరియళ్ల
ప్రత్యేక సంచికగా
రూపు దిద్దుకుంటుంది.

ఇది పోటీ కాదు గానీ
ఒకో కథకి

1000 రూపాయలు చొప్పున

ఐదు కథలకీ...

ఒకో కార్టూన్ కి

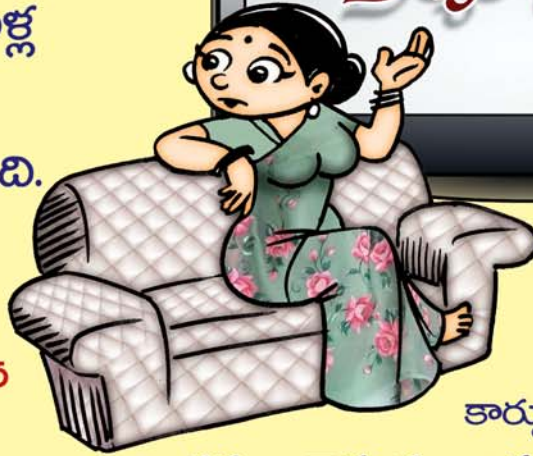
500 రూపాయలు చొప్పున

పది కార్టూన్లకీ

బహుమతులు

ఇవ్వబడుతుంది.

**తెలుగు టీవీ సీరియళ్ల
ప్రత్యేక సంచిక**

ఈ ప్రత్యేక సంచికకై
రచయితలు,

కార్టూనిస్టులు, తమ తమ

కథలు, కార్టూన్లు... ఎవరినీ నొప్పించకుండా,

టీవీ సీరియళ్లు మన జీవితాల్లో

ఎలా పెనవేసుకుపోయాయో

చూపిస్తూ... హాస్యాన్ని రంగరించి పంపించండి!

10 కథలు, బాగున్న అన్ని కార్టూన్లు

నవంబర్ సంచికలో ప్రచురించబడతాయి

టీవీ సీరియల్ లో అత్త మీద కోడలు
చేసే హత్యా ప్రయత్నంలా నా కోడలు
ఎక్కడ చేస్తుందోనని
హడలి చస్తున్నా!

వీళ్ళ సీరియల్ పెచ్చి
వలన...వీళ్ళంట్లో దొంగతనం
చేయటం ఎంత ఈజీ
అయిపోయిందో...

హమ్మయ్య!
ఈ రోజు 'మా ఆయనే నా ప్రాణం'
సీరియల్ వస్తుంది. నేనంటికి ఎంత లేట్ గా
వెళ్ళినా మా ఆవిడ పట్టించుకోదు!

కథలు, కార్టూన్లు మాకు చేరవలసిన ఆఖరు తేదీ: **అక్టోబర్-10, 2020**

మీ కథలూ, కార్టూన్లూ ఈ కింది మెయిల్ కి పంపవలెను.
hasyanandam.mag@gmail.com

స్వచ్ఛమైన చదునవ్వకి... అద్భుతమైన చదునవ్వకి...

హాస్యానందం

సంపూర్ణహాస్య మాస పత్రిక

సంపాదకులు: రాము.పి

సెప్టెంబర్-2020

18వ సంవత్సరం ♦ 195 వ సంచిక

Publisher & Editor- Ramu.P

Full Pillar- Bnim

Well Wishers:

Tanikella Bharani

Dr.Sudarsan

K.V.V.Satyanarayana

Mallik, Sanku

D.J.P

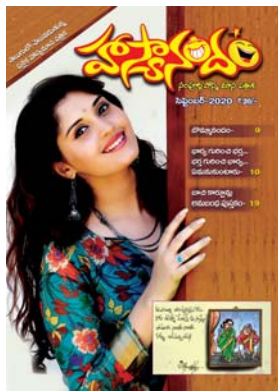
P. Ramalakshmi, 9440304993

Perpetuals

A.Dayakar, Ramakrishna,

Lepakshi, Bannu, Krishna

Bachi, Nagisetty, Nagraj, Venkat

సంవత్సర చందా
రూ.300/-

2 సంవత్సరాల చందా
రూ.500/-
(పోస్టల్ చార్జీలతో)

ముఖచిత్రం: సురభి
కార్టూన్: గోపాలకృష్ణ

Editorial Office: **HASYANANDAM**

8-215/4, Near Ramalayam,

Po: YERRABALEM-522 503,

Mangalagiri Mandal, Guntur dist.

Ph : 9849630637

email: **hasyanandam.mag@gmail.com**

Hyderabad & Secunderabad Distributors:

M.Panduranga

Risingsun News Agency

Shop. No. 5-4-778/1, Near Iskon Temple, Abids,

Hyderabad. Cell. 9666680857.

హాయిగా నవ్వుకోడాన్ని మించిన
ఆట విడుపు లేదు -మిల్టన్ బెల్లే

హాస్య... సానందంగా...

హాస్యానందం అభిమానులకు...

ఆప్తులకు... సన్నిహితులకు

హాస్యాభివందనాలు

ప్రతి యేడాది కార్టూనిస్టులు, కార్టూన్ ఇష్టులు ఎంతగానో ఎదురు చూసే రోజు- మే, 20, తెలుగు కార్టూనిస్టుల దినోత్సవం.

ఈ యేడాది కరోనా కారణంగా ఈ సంబరం వాయిదా పడింది. ఇలాంటి వాతావరణంలో ఈ పండగ చేద్దామా... వద్దా... అని కార్టూనిస్టు మిత్రుల, శ్రేయోభిలాషుల, పోటీలో గెలుపొందిన విజేతల అభిప్రాయాలను సేకరించగా, అందరూ కూడా ఎంత ఆలస్యమయినా సభ నిర్వహించాలని కోరారు. ఇప్పుడు పరిస్థితులు కాస్త కుదుట పడిందని మా శ్రేయోభిలాషి డాక్టర్ రమణగారు ఈ కార్యక్రమం నిర్వహణకు ఆమోదం తెలిపారు. ఆయనకు కార్టూనిస్టుల తరపున హాస్యానందం కృతజ్ఞతలు తెలుపుకుంటోంది.

ఈ కార్యక్రమానికి ముఖ్య అతిథులుగా విచ్చేయడానికి అంగీకరించిన డా॥ కె.వి.రమణగారు, శ్రీతనికెళ్ళ భరణిగారు, డా॥యండమూరి వీరేంద్రనాథ్ గారు, డా॥ సుదర్శన్ గారు, శ్రీ వి.సుబ్బరాజుగారు, శ్రీమతి భావరాజు పద్మిని గార్లకు నా హృదయపూర్వక కృతజ్ఞతలు. ముందుండి నడిపించే సత్కళాభారతి శ్రీ సత్యనారాయణగారికి, శ్రీబ్హింగానికి ధన్యవాదాలు. అందరూ ఆనందంగా... ఆరోగ్యంగా ఉండాలని కోరుకుంటూ...

Ramu.P

గమనిక:

ఈ పత్రికలో ప్రచురింపబడే వ్యంగ్య, హాస్య రచనలు, కార్టూన్లు కేవలం హాస్యం కోసం ప్రచురించినవి మాత్రమే. ఏ వ్యక్తిని గాని, సంస్థని గాని కించపరచాలన్నది మా అభిమతం కాదు. ఈ పత్రికలో ప్రచురించిన రచనలన్నీ ఆయా రచయితల వ్యక్తిగత అభిప్రాయాలు మాత్రమే.

Smile in every page Satisfaction in every smile

ఎక్కడెక్కడ ఏ ఏ నవ్వులున్నాయో...

కథలు

రోడ్డుగుంతలు, మూర్తిగంతులు	-అవ్వారు శ్రీధర్ బాబు	-15
క. కా. కి.	-కలవల గిరిజా రాణి	-35
పెంపుడు పావురాలు	- అభిమన్యు	-43
త్రాసులో మోసం	-యు.విజయశేఖర రెడ్డి	-45

సీరియల్స్

సుందరి-సుబ్బారావు	-మల్లాదివెంకటకృష్ణమూర్తి	-10
ఇందు చందు-నవ్వులవిందు	-కండ్లకుంట శరత్చంద్ర	-38
దెయ్యాల కొంప	-కోలపల్లి ఈశ్వర్	-46

శీర్షికలు

హాస్యానందం శతకం	-కుంచనపల్లి ద్వారకానాథ్	-5
తర్కారావు కథలు	-గంగాధర్ వడ్లమన్నాటి	-18
ఫన్ పంచ్	-గుండు సుదర్శన్	-50

ప్రత్యేకం

బొమ్మానందం	-9
ఏడు నవ్వులు	-14
ఆర్ట్స్	-42

ప్రముఖ కార్టూనిస్ట్ శ్రీ బాచిగారి కార్టూన్లతో
అనుబంధ పుస్తకం- 19 నుండి 34 పేజీల వరకు.

కథలకు బొమ్మలు- దయాకర్, కృష్ణ, వెంకట్, చైతన్య, దొరశ్రీ

కార్టూన్ శీర్షికలు...

సిగీటూన్	-4
రాజుకి'యం	-5
నవ్వులబడి	-6
ప్రోత్సాహక బహుమతులు	-7
శంకర్ గారి రేఖాశిస్సులు	-8
నవ్వే ఆనందం	-12
ఆఫీస్ టూన్	-13
కింకారావం	-16
చిత్రహాసం	-17
అదన్నమాట	-36
ఫ్యూచర్ పంచ్	-37
రాజాధిరాజరాజమూర్తాండ	-40
మిస్టర్ కాక్	-41
ఈతరం కోడలు	-44
లాఫింగ్ పిల్	-45
సైలెంట్ స్టైల్	-48
టెంకు	-49
ది బెస్ట్ కార్టూన్	-51

ఈ సంచికలో కార్టూనిస్టులు

- ◆ జయదేవ్
- ◆ సుభాని
- ◆ సరసి
- ◆ గోపాలకృష్ణ
- ◆ లేపాక్షి
- ◆ బాచి
- ◆ బన్ను
- ◆ రామశర్మ
- ◆ రామ్ శేషు
- ◆ గాంధీ
- ◆ నాగిశెట్టి
- ◆ నాగ్రాజ్
- ◆ కృష్ణ
- ◆ సాయికృష్ణ
- ◆ కామేశ్
- ◆ ఆదినారాయణరావు
- ◆ చక్రవర్తి
- ◆ శ్రీ
- ◆ దాస్
- ◆ వెంకీ
- ◆ ఎన్. ధీరజ
- ◆ ప్రసిద్ధ
- ◆ కాశ్యప్
- ◆ నాథ్
- ◆ దొరశ్రీ
- ◆ శ్రీధర్
- ◆ ప్రసాద్ కాజ
- ◆ శరత్ బాబు
- ◆ వనజశ్రీ
- ◆ ఎమ్. రాము
- ◆ వర్మ
- ◆ తోపల్లి ఆనంద్
- ◆ కందికట్ల
- ◆ జాకీర్
- ◆ అరుణ్
- ◆ టి. భాస్కర్
- ◆ ప్రేమ్
- ◆ ప్రభాకర్

సినిమా

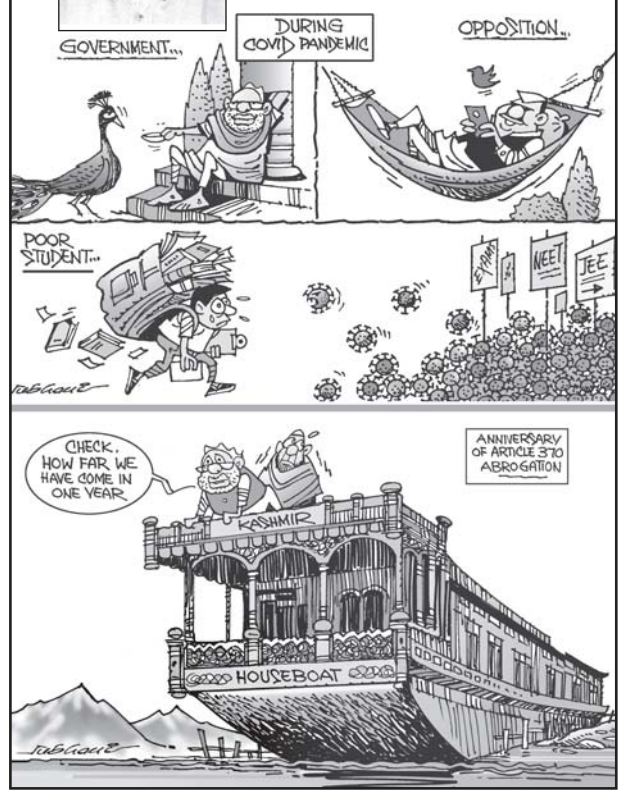
లాక్ డౌన్ తో సినిమాల్లోకి పోయినా పెద్ద 'వీర'
అయిపోయాడు సుహా!!

BANNU*

రోజు 'కీ'యం

-సుభాని

కంచనపల్లి డ్వారకానాథ్, 9985295605

స్ట్రైల్కు స్ట్రైల్ వుండదు

స్ట్రైల్కు రూపు వుండదు

కానీ ముఖారవిందమై కనిపిస్తుంది నవ్వు

నిక్కముగ నిజము చెప్పు హాస్యానందం!

||69||

పిల్లల కథలలో నవ్వులుంటుంటే కాదు

నీతులు విజ్ఞానవినిోదాలుంటాయి

నవ్వుతోనే నేర్చుకుంటారు బాల మేధావులు

నిక్కముగ నిజము చెప్పు హాస్యానందం! ||70||

భమిడిపాటి, ముళ్ళపూడి, భానుమతి
మునిమాణిక్యం, జంధ్యాల వారి హాస్య రచనలు
తరతరాలు నవ్వుకునే తెలుగు వెలుగులు
నిక్కముగ నిజము చెప్పు హాస్యానందం!

||71||

ధనము గుణములతోటి బతకవచ్చు
పువ్వుకు తావి అబ్బినట్లు నవ్వు తోడైన
బతుకు నందనవనం కాదా

నిక్కముగ నిజము చెప్పు హాస్యానందం! ||72||

నగుమోము కనలేని అన్నాడు త్యాగరాజు
సమస్యలు పరిష్కారం నవ్వులతోనే చేశాడు రామలింగం కవి
జటిలమైన చిక్కుల్ని నవ్వులతోనే విడగొట్టాడు బీర్బల్
నిక్కముగ నిజము చెప్పు హాస్యానందం!

||73||

◆ ఎస్.మణికుమారి, విశాఖపట్టణం

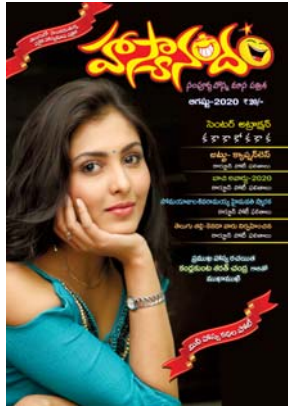
ఆగష్టు హాస్యానందం ప్రత్యేకంగా తయారయ్యి మమ్మల్ని హాస్యంతో ఆనందం కలిగించింది. ముఖ్యంగా మధ్యపేజీలో గుండుసుదర్శనంగారి - 'క.కా.కా.కో. క.కా.క.' సూపర్. ఎడిటర్గారి ప్రశ్నలకు ఆయన ఇచ్చిన సమాధానాలు నవ్విస్తూనే ప్రస్తుత పరిస్థితులను కళ్ళముందుంచాయి. ఈ సంచికలో ప్రచురించిన కార్టూన్ పోటీ ఫలితాలలో గెలుపొందిన కార్టూన్లన్నీ బావున్నాయి.

◆ వి.వి.కుమార్, బెంగళూరు

హాస్యానందం ఆగష్టు సంచిక మనోహరంగా ఉంది. కథలన్నీ, కార్టూన్లు చాలా బావున్నాయి. శంకర్నారాయణగారి వ్యాసం చదివాక ఇంత గొప్ప వ్యక్తి 'ఉన్నప్పుడు' ఆయన గురించి తెలుసుకోలేక పోయామే అన్న బాధ కలిగింది. హాస్యానందంలో కార్టూనిస్టుల బొమ్మలతో పుట్టినరోజు శుభాకాంక్షలు ఆయన్ను ఎప్పుడూ చిరస్మరణీయుణ్ణి చేస్తుంది. ఇక ఈ సంచికలో ప్రచురించిన కండ్లకుంట శరత్చంద్రగారి ఇంటర్వ్యూ సూపర్. ఆయన సాహితీ ప్రస్థానం, మనోభావాలు, హాస్యచతురత... ఇవన్నీ ఆయన్ను పూర్తిగా ఆవిష్కరించింది. మీకు అభినందనలు.

◆ ఆర్.సుజాత, గుంటూరు

ఆగష్టు హాస్యానందం ఆద్యంతం అలరించింది. సుదర్శన్గారి 'క.కా.కా.కో.క.కా.క.', కండ్లకుంట శరత్చంద్రగారి ఇంటర్వ్యూ, కార్టూన్పోటీ ఫలితాలు ఈ సంచికని ప్రత్యేక సంచికగా నిలబెట్టాయి.

◆ యండమూరి వీరేంద్రనాథ్, హైదరాబాద్

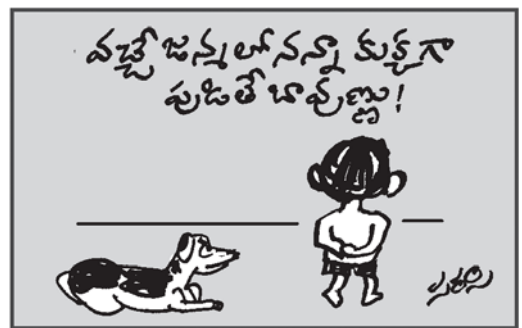
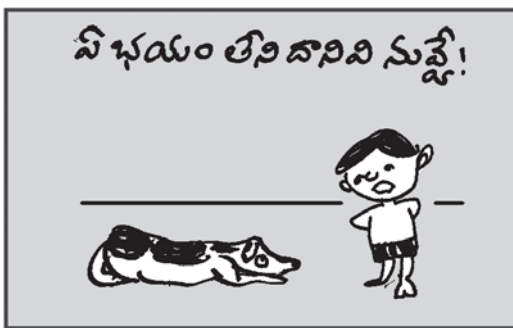
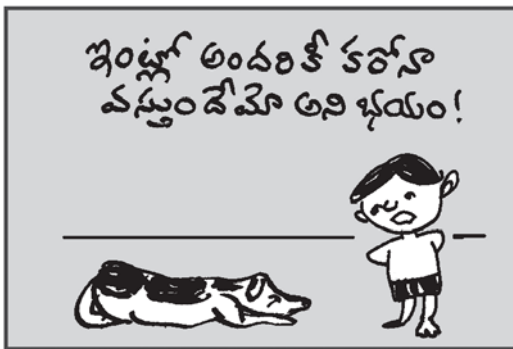
ఆగష్టు సంచికలో ప్రచురించిన కార్టూన్ పోటీ ఫలితాలలో అన్ని కార్టూన్లు బావున్నాయి. ముఖ్యంగా 'బాచి అవార్డు'లో మొదటి బహుమతి పొందిన కార్టూన్ చాలా బాగుంది. కార్టూనిస్ట్ పద్మగారికి అభినందనలు.

◆ కాపర్తి అనూరాధ, ముంబై

హాస్యానందం ఆగష్టు సంచికలో మధ్యపేజీలో ప్రచురించిన గుండుగారి 'క.కా.కా.కో.క.కా.క.' చాలా బాగుంది. ఇంటర్వ్యూ అనగానే ఏవో సీరియస్గా అభిప్రాయాలు, అనుభవాలతో రెండు పేజీలతో ముగిస్తారు. కానీ ఈ సంచికలో నాలుగు పేజీలలో వచ్చిన కండ్లకుంట శరత్చంద్రగారి ఇంటర్వ్యూ సూపర్. ఈ ఇంటర్వ్యూ ఆసాంతం ఒక కథలా చదివించింది. చాలామంది ఈయన అనుభవాలనుంచి చాలా విషయాలు నేర్చుకోవచ్చు అనిపించింది. ఇంతమంచి ఇంటర్వ్యూ చేసిన మా హాస్యానందానికి కృతజ్ఞతలు.

◆ సి. హెచ్. గోపాలకృష్ణ, హైదరాబాద్

ఆగష్టు సంచికలో - గొప్ప 'పెన్సిల్ పోర్ట్రెట్ శంకర్' వ్యాసం చాలా బాగుంది. శ్రీశంకర్గారి పరిచయం క్లుప్తంగా ఇచ్చినా, పూర్తిగా ఆయనేంటో మాకర్థమయేటట్లు రాసారు శ్రీ సుధామగారు. వారికి మా కృతజ్ఞతలు. నవ్విందే కార్టూన్లు ఎంతగా ఆలోచింపజేస్తాయో కార్టూన్ పోటీల్లో గెలుపొందిన కొన్ని కార్టూన్లు నిరూపించాయి.

ఈ నెల ప్రోత్సాహక బహుమతులు

కార్టూన్‌ని ప్రాణంగా ప్రేమించిన శ్రీమతి వార్దేవి జ్ఞాపకార్థం కార్టూన్ కళని ఆరాధిస్తున్న కార్టూనిస్టులకు వార్దేవి పురస్కారం- ప్రతినెలా ఒక కార్టూనిస్టుకి 1000 రూపాయలు & ప్రశంసాపత్రం శ్రీ వార్దేవి విశ్వేశ్వరరావు గారు అందజేస్తున్నారు.

ఈ నెల పురస్కార గ్రహీత - రామశర్మ

ది బెస్ట్ కార్టూన్ ఆఫ్ ది మంత్ !

ప్రోత్సాహక బహుమతి: రూ.1000/-

మన కార్టూనిస్టులను ప్రోత్సహించాలనే సదుద్దేశంతో కార్టూన్ ఇష్టులు శ్రీ కె.వి.వి.సత్యనారాయణగారు ప్రతి నెలా హాస్యానందంకు వచ్చిన కార్టూన్‌లలోంచి ఒక మంచి కార్టూన్‌కి రూ.1000/-లు బహుమతిగా ఇస్తున్నారు.

ఈ నెల బెస్ట్ కార్టూనిస్ట్- వనజశ్రీ

కార్టూన్ 51 వ పేజీలో

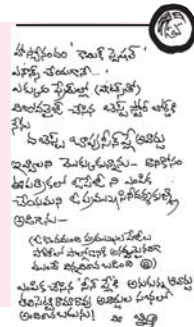
కార్టూనిస్ట్ శ్రీ జె.ఎన్.ఆర్. (జె. శ్రీరామచంద్రమూర్తిగారు) వారి తల్లి దండ్రుల జ్ఞాపకార్థం కార్టూనిస్టులను ప్రోత్సహించాలని ప్రతినెలా 500 రూపాయలు బహుమతిగా ఇస్తున్నారు.

హాస్యానందంకు ఈనెల వచ్చిన కార్టూన్లోంచి ఒక మంచి కార్టూన్‌కి ఈ బహుమతి ఇవ్వబడుతుంది.

ఈనెల బహుమతి పొందిన కార్టూన్

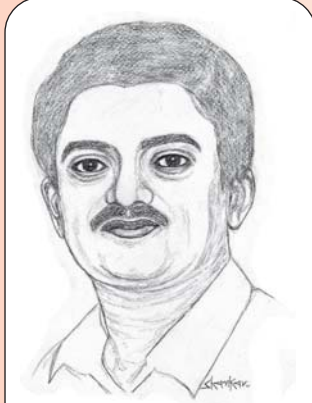

హాస్యానందం మే కామిక్ స్పెషల్ సంచికలో ప్రచురించి బొమ్మల కథల్లో... ఎక్కువ ఫ్రేముల్లో చక్కటి కథ చెప్పిన కార్టూనిస్టుకి - హాస్యానందం ఫుల్ టైల్‌లో శ్రీ బ్లీంగారు బహుమతి ఇవ్వడానికి మొక్కుకున్నారు. ప్రముఖ దర్శకులు శ్రీ వరా ముళ్ళపూడి, హాస్యానందం మే సంచిక నుండి 55వ పేజీలో ప్రచురించిన 'ప్రజ్ఞ' కథని సెలక్ట్ చేసి, 'బాపు సీన్ ఫ్లే అవార్డు'ని కార్టూనిస్టు శ్రీ ప్రసాద్ కాజి గారికి ఇవ్వడానికి నిర్ణయించారు.

శాన్తకాంక్ష రేఖాశీర్షులు

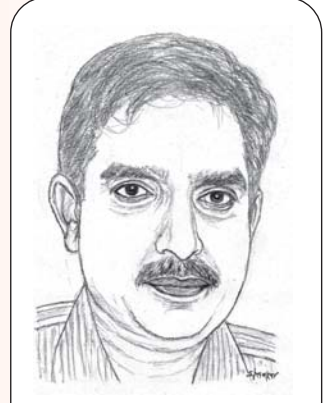
Happy Birthday

గంధం- సెప్టెంబర్,2

రోహిణి-సెప్టెంబర్,5

ఓనావ-సెప్టెంబర్,8

బుజ్జాయి-సెప్టెంబర్,11

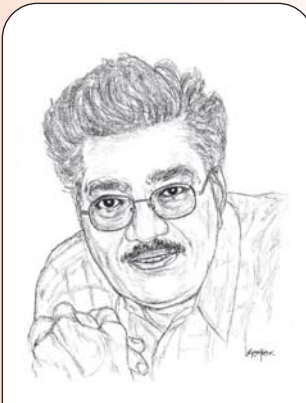
జయదేవ్-సెప్టెంబర్,13

అశోక్ బోగ-సెప్టెంబర్,13

అనుపోజు అప్పారావు
సెప్టెంబర్-14

బాలి- సెప్టెంబర్, 28

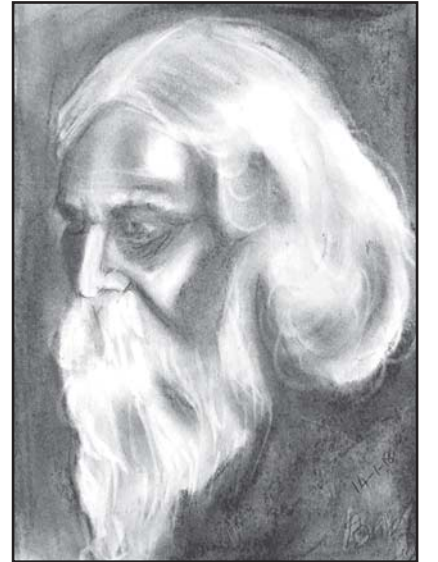
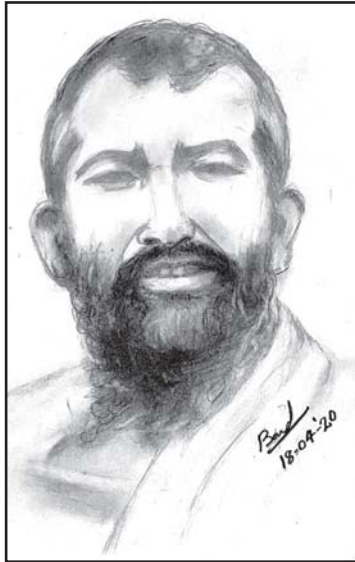
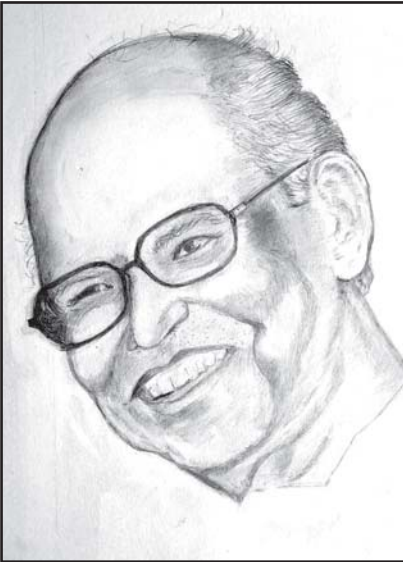
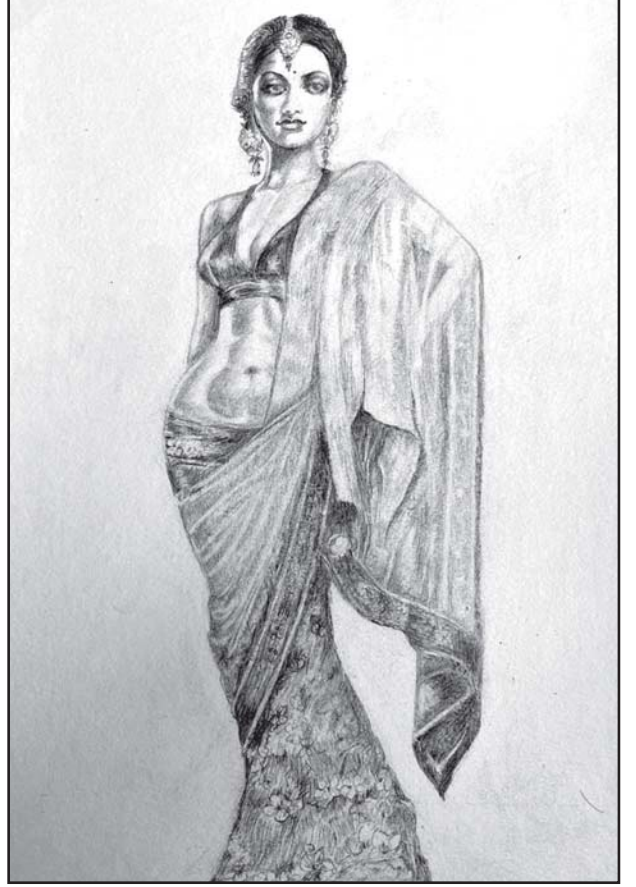
‘సెప్టెంబర్’ లో
పుట్టిన
కార్టూనిస్ట్
మిత్రులందరికీ
జన్మదిన
శుభాకాంక్షలు.
-హాస్యానందం

(అక్షజ్ఞవారి

‘మన కార్టూనిస్టుల రూపురేఖలు’
సౌజన్యంతో)

బొమ్మానందం

నిజం చెప్పొద్దా.... కరోనా వల్ల కాసిన్ని గొప్ప లాభాలు కలిగాయి... తెలుగుతెర నవ్వులతో 'బ్రహ్మానందం' కలిగిస్తున్న బ్రహ్మానందం గారు తనలో దాచుకున్న చిత్ర కళని ఇలా వెలికి తెచ్చి చూపారు....

మల్లది వెంటటక్కవూర్తి సుందరి-సుజ్ఞానాప (ఏళ్ళ పెళ్లెంది!)

ఇందులో జరిగిన కథ ఉండదు... అంతా జరుగుతున్న కథనే!..
కాబట్టి ఇక్కడుంచే మళ్ళీ చదవటం మొదలెట్టేయండి!

సుబ్రావ్ షష్టిపూర్తికి ఓ జర్నలిస్ట్ వచ్చాడు.
అతను సుబ్రావ్ ని కొన్ని ప్రశ్నలు అడిగాడు.

“మీ సంసారంలో మర్చిపోలేని సంఘటన ఒకటి చెప్పగలరా?”

“మూడు చెప్తాను. ఒకేసారి ఒకరితో కంటే ఎక్కువ మందితో ఛాటింగ్ ప్రమాదకరం.
ఓ సారి నేను ఛాటింగ్ లో పొరపాట్లు ‘ఇంట్లో ఎవరూ లేరు. పిల్లలతో తను పుట్టింటికి వెళ్ళింది. నేను ఒంటరిగా ఉన్నాను కాబట్టి మీరు రేపు రావచ్చు’ అనే మెసేజ్ ని మా ఆవిడకి టైప్ చేసాను. అది పెస్ట్ కంట్రోల్ ఆఫీస్ కి పంపాల్సినది తప్పుగా తనకి టైప్ చేసానని నా ఒన్ జిబి లిమిట్ తో మా ఆవిడ్ని నమ్మించలేక పోయాను.

మర్నాడు ఇంట్లో మందుల వాసన వేస్తోందా, లేదా అని చూడటానికి నా బావమరిదిని పంపించింది.” సుబ్రావ్ చెప్పాడు.

“రెండోది?”

“ఓ సారి పెళ్ళాం ఫోన్ చేసి నాకు ఏడుస్తూ చెప్పింది, తను నా మీద అనవసరంగా పోట్లాడి నందుకు పశ్చాత్తాప పడుతున్నానని... ఇక మీదట నేను చెప్పినట్లు విని, నాతో పోట్లాడ నని, వంట శ్రద్ధగా చేస్తానని, నాకు భార్యగా తగిన సేవ చేస్తానని, నా తల్లితండ్రులని అవ మానించనని... ఆమె ఎవరి పెళ్ళామో కాని రాంగ్ నంబర్. కాని ఆ ఫీలింగ్ గొప్పగా అనిపించింది.”

“మూడోది. నా భార్యకి ఐదు నిమిషాల క్రితం తన హెయిర్ క్లిప్స్ ని ఎక్కడ ఉంచినదో గుర్తులేదు. కాని ఐదేళ్ళ క్రితం గురువారం మధ్యాహ్నం 3.22కి నేను ఏం మాట్లాడానో గుర్తుంది.

సుబ్రావ్ మరో మూడు విషయాలు కూడా చెప్పాడు.

మొదటిది, ‘భార్యంటే పెళ్ళికి మునుపు అమాయకురాలు. పెళ్ళయ్యాక ఆమె నాయకు రాలు.’ అని...

రెండోది...

“ఏ ఆదానికైనా...

మంచి మగాడు ఆమె తండ్రి.

బాగా బాధపడే వ్యక్తి ఆమె సోదరుడు.

ప్రపంచంలోనే బాగా అందమైనవాడు ఆమె కొడుకు.

అతి అదృష్టవంతుడు, ఆనందంగా జీవించే వాడు ఆమె సోదరి భర్త.

తనకి కృతజ్ఞతగా ఉండాల్సిన మగాడు ఆమె అల్లుడు.

కాని అత్యంత స్వార్థపరుడు, వెధవ, హృదయం లేని పనికిమాలిన వాడు ప్రపంచంలో ఆమె భర్తే.”

“ఇక మూడోది భార్యలు రెండు రకాలు. మొదటి రకం భార్య తన భర్త చెప్పేది విని, అతని ఆలోచనలని అర్థం చేసుకుని, అతనితో ఎప్పుడూ ప్రేమగా ప్రవర్తిస్తూంటుంది. భర్తకి కోపం వచ్చినా నవ్వుతుంది. రెండో రకం భార్య దానికి వ్యతిరేకం. నా భార్య రెండో రకం అనుకోండి..”

“మీ ఆవిడ మీ మాట వింటుందా?” ఆ జర్నలిస్ట్ అడిగాడు.

“ఈ ప్రపంచంలో ఓ ఆడది కేవలం ఇద్దరి మాటలనే వింటుంది. వారు టైలర్, ఫోటో గ్రాఫర్.” సుబ్రావ్ చెప్పాడు.

“పరమాత్మ మీద మీకు నమ్మకం ఉందా?” ఆ జర్నలిస్ట్ అడిగాడు.

“ఉంది... నలుమూలలా మంచి భార్యలు దొరకుతారని పరమాత్మ వాగ్దానం చేసాడు. తర్వాత భూమిని గుండ్రంగా చేసి నవ్వుతూనే ఉన్నాడు.” సుబ్రావ్ చెప్పాడు.

“భర్తంటే?”

“ఆఫీస్ లో బాస్. ఇంట్లో దాసు.” సుబ్రావ్ జవాబు చెప్పాడు.

“భర్తంటే?” అతను సుందరిని అడిగాడు.

“రాత్రుక్కు తలుపుకి గడియ పెట్టించి, పగలు గుండెల్లో దడ పుట్టించేవాడు. పసుపు తామసి ఉరి తాడుగా మార్చేవాడు. రాత్రి ఇచ్చే

వాగ్దానాలని పగలు మరిచేవాడు.” సుందరి చెప్పింది.

“మా పాఠకులకి వైవాహిక జీవితం విజయ వంతం చేసుకోడానికి ఏం చెప్పదలచు కున్నారు?” ఇంట్రవ్యూ చివర్లో అడిగాడు.

“చదరంగం భార్యభర్తల గురించి చక్కగా వివరిస్తుంది.

రాజు ఓసారి ఒకే అడుగు వేయాలి. కాని రాణి ఎటు వైపు ఎన్ని అడుగులు కావాలంటే అన్ని వేయచ్చు. ఇంకోటి కూడా చెప్తాను. ప్రేమ గుడ్డిది. పెళ్ళి అంధత్వాన్ని రూపుమాపేది.” సుబ్రావ్ చెప్పాడు.

తర్వాత సుందరిని అతను ఇంట్రవ్యూ చేసాడు.

- ♦ భార్యలకి ఇబ్బందికరమైన సమయం? ఉదయం అలారం మోగే సమయం.
- ♦ భార్యలు తీసుకునే కష్టమైన నిర్ణయం? బ్రేక్ ఫాస్ట్, లంచ్, డిన్నర్ కి ఏం వండలో నిర్ణయించడం.

♦ భార్యలకి కష్టమైన ప్రయాణం? వంట గదిలోకి వెళ్ళడం.

♦ భార్యలకి అతి ఆనందకరమైన సమయం? పిల్లల్ని భర్త చూసుకుంటూంటే ఫ్రెండ్స్ తో పాపింగ్ కి వెళ్ళడం.

♦ భార్యలకి అతి విచారకరమైన సమాచారం? పని మనిషి రావడం లేదని తెలిడం.

♦ భార్యలకి అతి ఆనందకరమైన విషయం? పావు కిలో బరువు తగ్గానని తెలియడం.

♦ భార్యలకి కష్టమైన పని? భర్త ఆఫీస్ నించి ఎప్పుడు ఇంటికి వస్తాడో తెలుసుకోగలగడం.

“మీరు ఎప్పుడైనా విడాకుల గురించి ఆలోచించారా?” సుందరిని అడిగాడు.

“లేదు. హత్య? ఎస్... చాలా సార్లు ఆలోచించాను.” సుందరి చెప్పింది.

“నేను మా వారిని దేవుడిగా భావిస్తున్నాను.” సుందరి ఆ జర్నలిస్ట్ కి చెప్పింది.

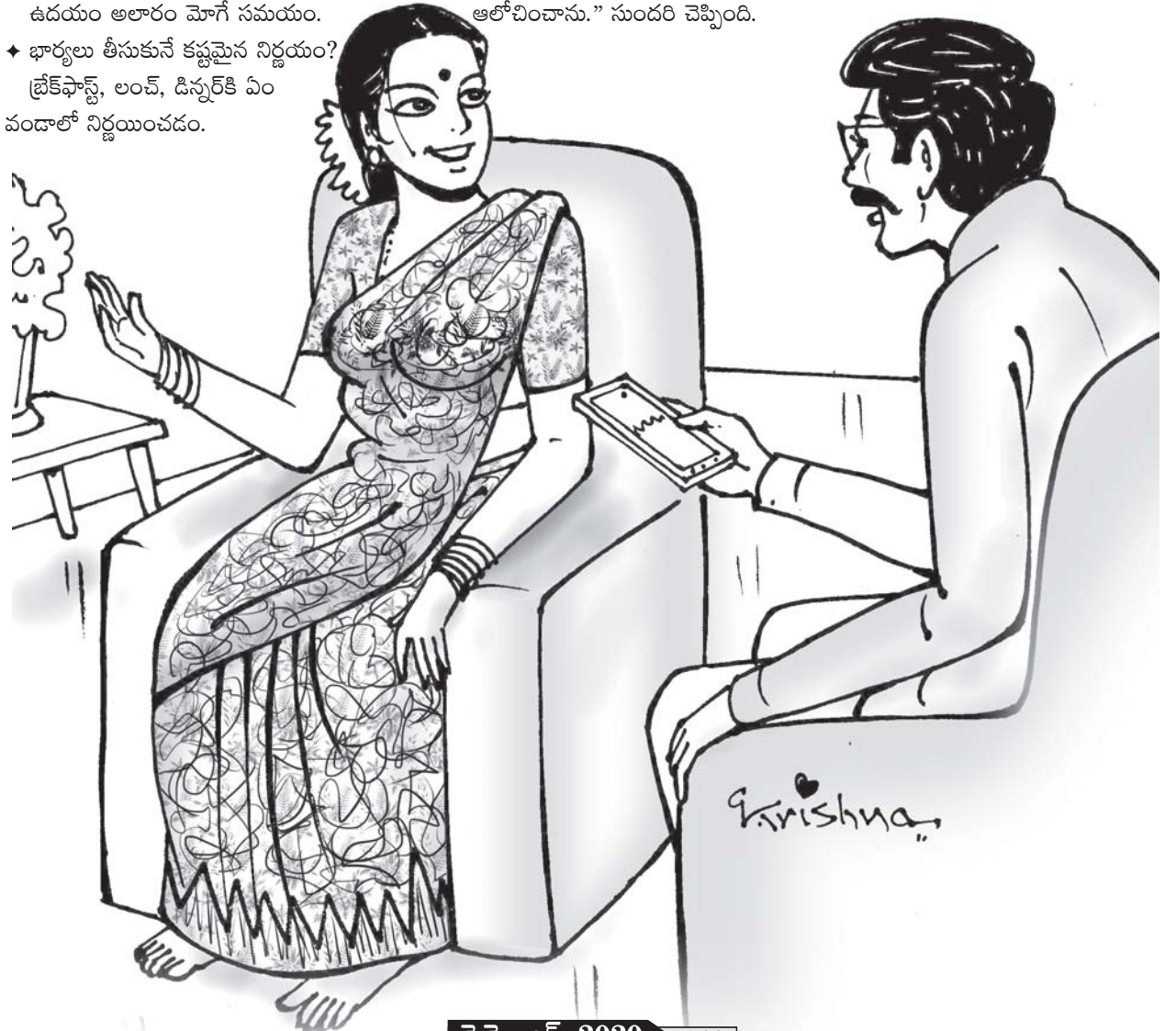
“మా ఆవిడతో అదే నాకు తల నొప్పిగా ఉంది.” వెంటనే సుబ్రావ్ చెప్పాడు.

“అంత మంచి భార్య దొరికినందుకు సంతోషించక తల నొప్పి అంటారేమిటి?”

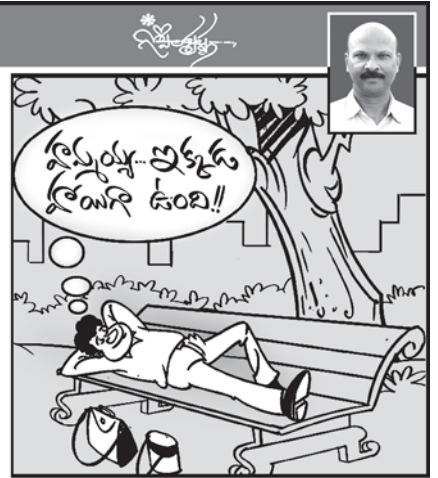
“చీరలు, నగలు, ఖరీదైన సామానుని వరాలుగా ఇవ్వమని ప్రాణం తోడేస్తుంది.” సుబ్రావ్ వివరించాడు.

“ప్రపంచంలోని టాప్ టెన్ అబద్ధాల్లో మొదటిది ఇన్నేళ్ళ కాపురం చేసాక నాకు అర్థమైంది. ‘రెండు నిమిషాల్లో రెడీ అవుతాను’ అని భార్య చెప్పే మాటలు.” సుబ్రావ్ చెప్పాడు.

“అది కాదు. రెండు నిమిషాల్లో ఇంటికి వస్తున్నా’ అని భర్త చెప్పే మాటలు టాప్

నవ్వే జీవం

అబద్ధం.” వెంటనే సుందరి చెప్పింది.

ఆ జర్నలిస్టుని సుబ్రావ్ అతని వైవాహిక జీవితం గురించి ప్రశ్నించాడు.

అతను చిన్నగా నిట్టూర్చి జవాబు చెప్పాడు.

“కొందరికి ప్రపంచంలోని అదృష్టం అంతా కలిసి వస్తుంది. నాలాంటి కొందరికి అసలు అదృష్టమే ఎన్నడూ తలుపు తట్టదు. నా మొదటి భార్య మా అపార్ట్‌మెంట్ వాచ్‌మేన్‌తో లేచి పోయింది.”

“అయ్యో!... రెండో భార్య?” సుబ్రావ్ అడిగాడు.

“లేచిపోలేదు.” అతను జవాబు చెప్పాడు.

“ఇప్పుడు మీరు చెప్పిందంతా టీవిలో మాట్లాడితే బావుండేది.” సుందరి చెప్పింది.

“ఏం? అంత బాగా మాట్లాడానా?” సుబ్రావ్

గర్వంగా అడిగాడు.

“కాదు. మ్యూట్ బటన్‌ని నొక్కేదాన్ని.” సుందరి జవాబు చెప్పింది.

“తాతయ్య! అమ్మమ్మ మీద నీ అభిప్రాయం ఏమిటి?” పద్దెనిమిదేళ్ళ మనవరాలు అడిగింది.

“నా భార్య చాలా అనుకూలవతి. నేను కష్ట పడటం అసలు చూశ్చేదు. అందుకే వంటలో నాకు సాయపడుతూంటుంది.” సుబ్రావ్ చెప్పాడు.

“పెళ్ళి వల్ల కలిగే ఇబ్బంది ఏమిటి తాతయ్యా?” పెళ్ళికి ఎదిగిన మనవడు అడిగాడు.

“ప్రధానమైన ఇబ్బంది... ఒకే జీతంతో పెళ్ళాన్ని, ప్రభుత్వాన్ని పోషించడం.” సుబ్రావ్ జవాబు చెప్పాడు.

“ఇన్నేళ్ళ నీ వైవాహిక జీవిత రహస్యం ఏమిటి తాతయ్యా?”

“పక్క మీదకి ఎన్నడూ కోపంగా వెళ్ళం.”

“గొప్ప పద్ధతి.”

“నేను అలా ఎక్కువ రోజులు మేలుకుని ఉన్నది ఐదు రోజులు.” సుబ్రావ్ చెప్పాడు.

“నేను ఒకప్పుడు ఈ ప్రపంచంలో అత్యంత అదృష్టవంతుణ్ణి. అవసరానికి మించిన జీతం, ఆరు నెలలు ఓ రోజు వేసుకున్న డ్రెస్ మర్నాడు వేసుకోకుండా ఆరేళ్లు వేసుకునేందుకు బట్టలు, ఎప్పుడు కావాలంటే అప్పుడు శెలవ పెట్టే స్వేచ్ఛ ఉండేవి. అకస్మాత్తుగా నా అదృష్టం మొత్తం తారుమారైపోయింది.” సుబ్రావ్ చాలా దుఃఖంగా చెప్పాడు.

“ఏమైంది తాతయ్యా?” మనవరాలు అడిగింది.

“నాకు పెళ్ళైంది.” సుబ్రావ్ వివరించాడు.

“మీ అమ్మమ్మకి చెప్పడు.” సుబ్రావ్ చెప్పాడు.

“అలా అని నాకు అనిపించలేదే?” మనవలు చెప్పారు.

“వాదించేప్పుడు మాత్రమే చెప్పడు వస్తూంటుంది. నేను చెప్పేది ఆ సమయంలో విన పడదు.” సుబ్రావ్ వివరించాడు.

భర్త మీద తన అభిప్రాయాన్ని సుబ్రావ్ ఇలా చెప్పాడు.

“హీటెడ్ గోల్డ్ ఈజ్ కాల్డ్ ఆర్గమెంట్. బీటెన్ కాపర్ ఈజ్ కాల్డ్ వైర్. కంప్రెస్డ్ కార్బన్ ఈజ్ కాల్డ్ డైమండ్. హీటెడ్, బీటెన్, కంప్రెస్డ్ మేన్ ఈజ్ కాల్డ్ హజ్జెండ్.”

“తాతయ్యా! ఇన్నేళ్ళు చిలకాగోరింకల్లా

కాపురం చేస్తున్నారంటే మీకు ఇదెలా సాధ్యం అయింది?” వాళ్ళు అడిగారు.

“పెళ్ళైన రోజే మేమిద్దరం ఓ ఒప్పుందానికి వచ్చాం. ఇండియాలో ఎన్నికల్లో ఏ పార్టీ గెలిస్తే బావుంటుంది, పెట్రోలు ధరలు ఎంతకి తగ్గాలి, స్విస్ బేంక్ లోని నల్ల ధనాన్ని వెనక్కి ఎలా తీసుకురావాలి లాంటి పెద్ద పెద్ద విషయాలకి చెందిన నా నిర్ణయాల్లో ఆవిడ వేలు పెట్టకూడదు. నా జీతం ఎలా ఖర్చు చేయాలి, ఏ కారు కొనాలి, ఎలాంటి ఫ్రీజ్ కొనాలి లాంటి చిన్న చిన్న విషయాల్లో నేను తల దూర్చు కూడదు అని నిర్ణయించుకున్నాం.” సుబ్రావ్ వివరించాడు.

“మా వైవాహిక జీవితం సజావుగా సాగడానికి ఇంకో చిట్కా మా ఆవిడకీ, నాకూ ఎప్పుడూ ఏకాభిప్రాయమే. తప్పు నాదే అని ఒప్పుకుంటాను. ‘అవును. నిజమే’ అని తను ఒప్పుకుంటుంది.” సుబ్రావ్ చెప్పాడు.

“నా జీవితం బాలేదు. ఎందుకంటే నా చిన్నప్పుడు పెద్ద వాళ్ళ మాటని వినే వాడిని. ఇప్పుడు చిన్న వాళ్ళ మాటని వినాల్సివస్తోంది.” సుబ్రావ్ ఓ మనవరాలకి చెప్పాడు.

“మీ జీవితంలో తారసపడే ముఖ్యమైన వారితో ఎలా మాట్లాడాలో చెప్తాను వినండి.

తల్లితో ప్రేమగా... తండ్రితో గౌరవంగా... సోదరులతో హృదయపూర్వకంగా... అక్కచెల్లెళ్ళతో ప్రేమగా... పిల్లలతో ఉత్సాహంగా... మిత్రులతో ఆనందంగా... అధికారులతో మర్యాదగా... కస్టమర్స్ తో నిజాయితీగా... రాజకీయ నాయకులతో జాగ్రత్తగా... తోటి పని వారితో మన్ననగా... దేవుడితో భక్తిగా మాట్లాడాలి... భార్యతో... నో.నో. మాట్లాడకూడదు. నిశ్శబ్దంగా ఉండి, ఆవిడ చెప్పేది వినాలి.” సుబ్రావ్ చెప్పాడు.

తన మనవలు, మనవరాళ్ళతో సుందరి చెప్పింది. -“మా పెళ్ళైనప్పటికీ, ఇప్పటికీ మీ తాతయ్య బాగా మారారరా.”

“ఏం మారారు?” వాళ్ళు ప్రశ్నించారు.

“పెళ్ళైన కొత్తల్లో నా కంట్లోంచి చుక్క నీరు కారినా చూడలేపోయే వారు.”

“ఇప్పుడు?”

“నా కంట్లో కన్నీరు చూడని రోజుని చూడలేకపోతున్నారు.” సుందరి వివరించింది.

(సశేషం)

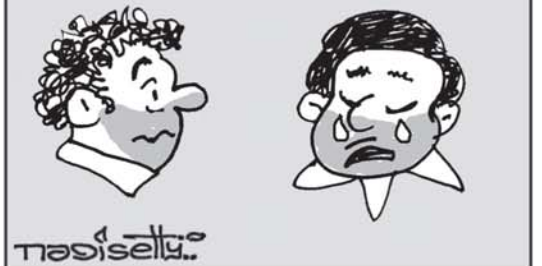
ఓరోనా వచ్చినప్పట్నుంచి మేనేజ్మెంట్ మనకన్నా విధిలుగా సూట్స్ చేస్తోంది..

మాస్టర్లున్నారు.. సానిటేజర్లు ఏర్పాటు చేసింది.. వర్క్ టైం తొం ఇచ్చింది.. అయితే..

ఓరోనాతో మనం పోతే, యాభై లక్షల ఇన్సూరెన్సుని ప్రకటించారో.. అప్పట్నుంచి ఎప్పుడు పోలిమా?.. అని ఇంట్లో అంతో ఎదురు చూస్తున్నారు.. మూర్తి..

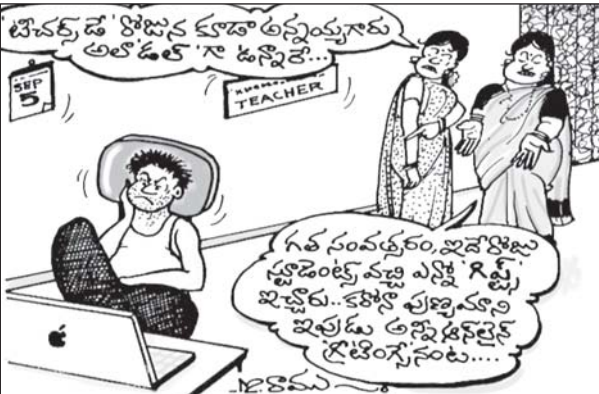
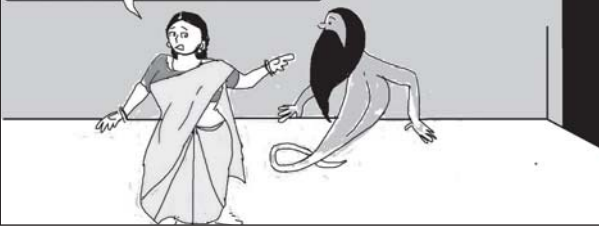

పడు నవ్వులు

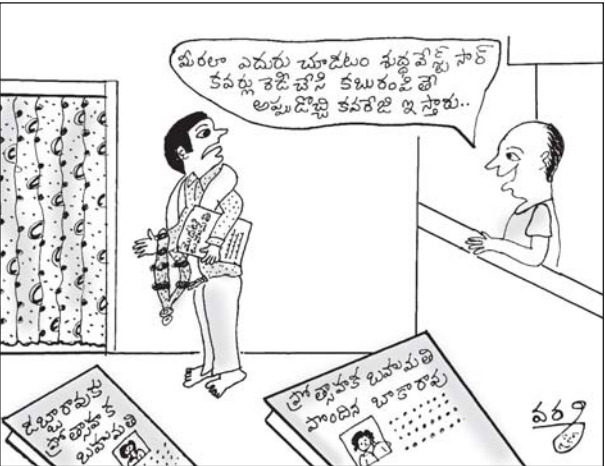
ఇరవై మందికి అనుసరించి ఇరవై... వాళ్ళని తీసుకురావడానికి
ముప్పై మంది వచ్చి బయట ఉన్నారు సార్..

ఏరం అడిగి నప్పుడు వాటితో పాటు
ఆయుష్షును వెంచమని అడుగుతాగా

మా నొస్తు నో హాం వదు సరిగ్గా
చేయలేక పోతున్నాడని
ట్యూషన్ పెట్టించా..

ఆ డ్రిగ్స్ మన టీవీ ఛీరియర్ 'కొరోనా' కొట్టు చేసినట్లుంది!
ఈ ఆహ్వానిత తల్లికార్తెక్ ఆకీ మార్పు, కేరీ కొరొవిన్ని ముక్ చేయవల్య!

కథ రోడ్డు గుంతలు... మూర్తి గుంతలు

అవ్వారు శ్రీధర్ బాబు
8500130770

బండి మీద పోతూ సినీ వాల్ పోస్టర్లు ఇక చూడకూడదు అని నిర్ణయించుకున్నాడు మూర్తి. ఇలా చాలాసార్లు నిర్ణయించుకున్నాడు లెండి గతంలో.

ఇలా వాల్ పోస్టర్లని చూస్తూ... ముందు ఆటోని వెనక నుండి ఢీ కొట్టినప్పుడు ఆటో డ్రైవర్ వాడిన సంస్కృత పదజాలం అప్పుడప్పుడు నిద్రలో ఉలిక్కి పడేటట్లు చేస్తుంది... అయినా 'పుట్టుకతో వచ్చిన బుద్ధులు పుడకలతో కానీ పోవు' అన్న సామెత ఉందిగా... రంగు రంగుల వాల్ పోస్టర్ చూస్తే చాలు, మూర్తి కళ్ళు చొంగ కార్చుకుంటూ చూస్తాయి. వెనువెంటనే బండో, కారో, ఆటోనో, సదరు యజమాని నుండి మంగళ హారతి తప్పదు మూర్తికి. కానీ ఈసారి ఎవరూ తిట్టలేదు, అయినా కూడా సీరియస్ గానే ఇక చూడను అని నిర్ణయించుకున్నాడు.

అరే... అదేంటి...తిట్టించుకున్నా కరగని గుండెకు ఏమైంది...! అన్న సందేహం మీకు రావొచ్చు . (అఫోర్స్ నాకు కూడ వచ్చింది అనుకోండి). కానీ కొన్నింటికి రీజన్లు ఉండవు. అలా ఫాలో అయిపోవాలంటే... సరే ఇప్పుడు తీసుకున్న నిర్ణయానికి ఎన్ని రోజులు కట్టుబడి ఉంటాడో తెలియదు కానీ, ఈ గట్టిగా అనుకో వడం ఎందుకో చూద్దాం....

ఉదయాన్నే మంచం దిగగానే ముక్కు జిల పుట్టింది మూర్తికి. చేత్తో ముక్కుని బరబరా గొక్కోగానే ... సెల్ ఫోన్లో...టీవీలో... పడేపడే చెప్పే కరోనా విషయం గుర్తుకొచ్చింది. అదిరిపడి లేచి అద్దంలో చూసుకున్నాడు, వెంటనే చేతులను.... మొహాన్ని గబగబా సబ్బుతో కడిగేసుకొని, మళ్ళీ అద్దంలో చూసు కున్నాడు. లేవగానే రెండు సార్లు సొంత మొహాన్ని అలా చూసుకునే సరికి... ఇంకేముంది..జరగాల్సిన అనర్థం జరిగిపోతుందిగా... మామూలుగానే ఎదైనా అనర్థం జరిగితే... ఏరా లేవగానే ముఖాన్ని అద్దంలో చూసుకున్నావా అని ఆట పట్టిస్తుంటారు కదా... మరి మూర్తి రెండుసార్లు చూసు కున్నాడాయే... ఏం జరిగిందో చూద్దాం!

రోజులాగే అలవాటు ప్రకారం ఆఫీస్ కి లేట్ గా రెడీ అయి బయలుదేరాడు హడావిడిగా.

అలవాటు ప్రకారం వాల్ పోస్టర్లు చూడమని మనసు ఘోషించింది. మరి దాన్నంత బాధపెట్టడం ఎందుకని... రోజులాగానే అలవాటు ప్రకారం ఓ కన్నేశాడు.

మన రోడ్డు సంగతి తెలిసిందే కదా...హీరోయిన్ డ్రెస్ కి ఉన్న చిల్లుల్లా రోడ్డంతా గుంతలే... పాపం యజమాని వాల్ పోస్టర్లను ఆస్వాదిస్తు న్నాడు, అని తెలియని బండి... రోడ్డు మధ్యలోనే ఉన్న చిన్న సైజ్ గుంతలోకి దొర్లింది.

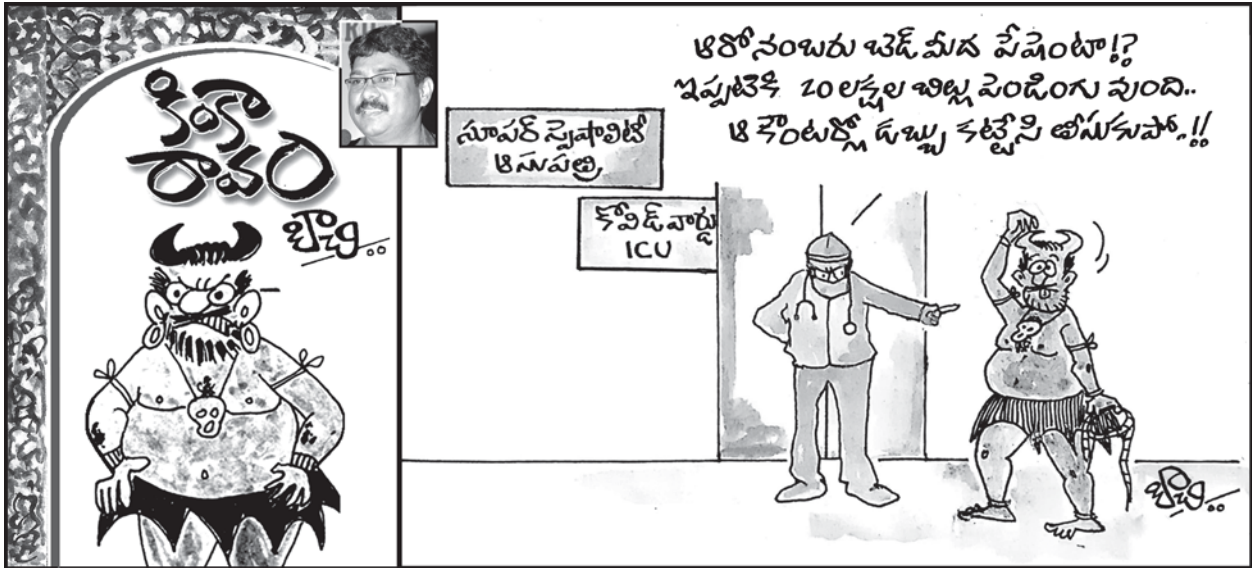
అన్నట్లు మన మూర్తి బైక్ భలే తోలుతాడండోయ్.. తానొక గొప్ప బైక్ రైడర్ అని తన విశ్వాసం. గుంతలోకి దొర్లినా అత్యంత చాక చక్యంగా కంట్రోల్ చేసిన తన సామర్థ్యానికి తానే భుజం తట్టుకున్నాడు.

నేను కాబట్టి ఈ మహానగరంలో... పద్మవ్యూహం లాంటి ట్రాఫిక్ లో

CHAITANYA

శరీర భాగాలు మిస్ అవకుండా బండిని నడిపి ఇంటికి చేరుతున్నాను' అని ఫీలింగ్.

ఇక ప్రస్తుతానికి వద్దాం... రోడ్డు వేసిన వాళ్ళని నోటి కొచ్చినట్లు తిట్టి... నేను కాబట్టి కంట్రోల్ చేయగలిగాను, మిగతా వాళ్ళ పరిస్థితి ఏంటి? అని మిగతా వాహనదారులపై జాలిపడ్డాడు.

అంతవరకు బాగుంది కానీ తను తప్పించుకున్న గుంత వైశాల్యము, లోతు పరిశీలిద్దాం అని వెనక్కితిరిగి చూశాడు.

సరిగ్గా మూర్తి అప్పుడే పప్పులో కాలేశాడు. రోడ్డుకి ఫీలింగ్స్ ఉందా?...ఎంత మంది

ఆ గుంతలో పడి కాళ్ళో చేతులో ఇరగొట్టుకోలేదు! మూర్తి తప్పించుకునే సరికి ప్రిస్టేజ్ ఫీల్ అయింది. అప్పుడే మన మూర్తి వెనక్కి చూశాడు. వెనక గుంతను కొలిచే టైమ్ లో ముందు గుంతను చూడటం ఏమారాడు.

అబ్బా ఛాన్స్ దొరికింది అంటూ ఎగిరి గంతేసింది రోడ్డు. మీసం మెలేసి, తొడ గొట్టింది. ఇంకేముంది... మూర్తి బ్యాలెన్స్ తప్పి గుంతలో సెటిల్ అయ్యాడు.

అయ్యో అంటూ... పక్కన వాళ్ళు చేతులు పట్టుకుని లేపుతుంటే... జన జీవన స్రవంతి లోకి వచ్చాడు.

అప్పుడే ఓ పెద్దాయన 'గుడ్ మార్నింగ్ హావ్ ఏ హాపీ డే' అని విష్ చేశాడు.

మూర్తికి ముసలాయన పీక పిసికేద్దామన్నంత కోపం వచ్చింది కానీ చేతులు పక్క వాళ్ళ చేతుల్లో ఉండే సరికి ఆ ఆలోచన విరమించికొన్నాడు.

ఓ కాలేజీ కుర్రోడు, బండికి బ్రేక్ వేసి "చూసుకొని పోవాలి బ్రదర్" అనేసరికి మూర్తికి జీవితం మీద విరక్తి కలిగింది.

రోడ్డు పక్కన గంపలో పండ్లు అమ్ముకునే ఆమె "ఈ ముదనస్థులు రోడ్డులో నేరుగా చూసి పోవాలి నాయనా! సుట్టు పక్కల సూత్తా పోతే కట్టం" అంటూ ఓ ఉచిత సలహా పడేసింది.

ఆమె కేసి ఓ వెర్రినవ్వు నవ్వి పక్క వాళ్ళ సహాయంతో లేచి నిలబడ్డాడు.

బండిని కూడా ఎవరో లేపారు.

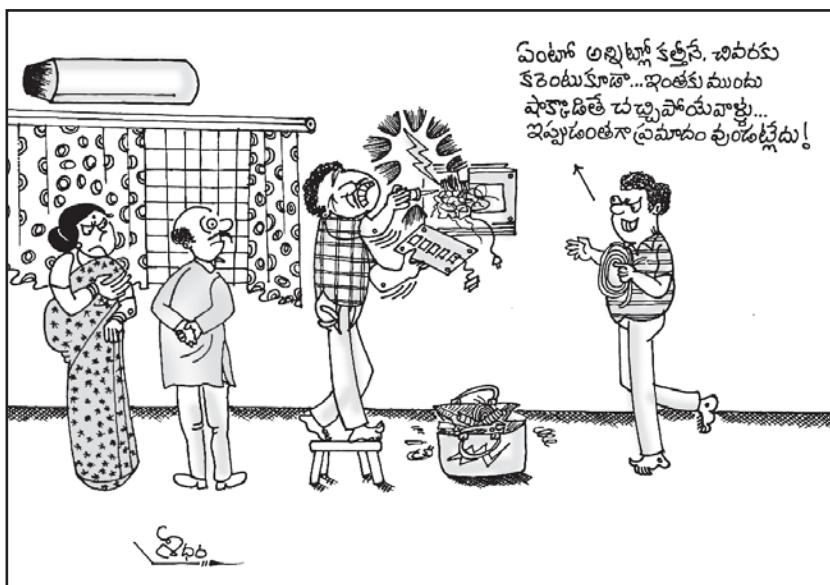
భోరున ఏడుస్తున్న బండి మీద అనునయంగా చేతులు వేశాడు.

'చేసిందంతా చేసి ఇప్పుడు అనునయంగా చేతులేస్తాడా!' అనుకుంది బండి.

ఇంత జరిగాక మరి అంత నిర్ణయం తీసుకోకుండా ఉంటాడా మనిషి అన్నవాడు...!

మరి మా మూర్తి మనిషేగా... అందుకే ఆ సీరియస్ నిర్ణయం తీసుకున్నాడు.

ఎంతకాలం ఆ నిర్ణయాన్ని కాపాడుకున్నాడు అన్నది కాలమే సాక్ష్యంగా ఉంటుంది.

మీకు అంత ద్రోహం చేశాడో.. మరెంతే వాడికి మీరు తనకి సిద్ధా చూపించండి చచ్చుకుంటుంటు వెళ్ళవ!

గొట్టే

నువ్వు కూడా నాలాగే ఆ సినిమా చూసి అట్టు కొత్తాకే చచ్చువన్నమట!

బుడొక మనం చూసిన సినిమాలో ఇంకవై ఏదో పున్నా వేరయ్యాకే మూచింగ్ చేసాడే వైస్సకోవైదు గమనించావా?

గొట్టే

వేరొకాకాకే మాయాననే అతను-
వేరొకా చూసిన సినిమాలన్న
పాస్ అవుతున్నాయని ఇతను-
వెంటనే అలా ఇవాయారు!

గొట్టే

తర్కారావు కథలు

గంగాధర్ వడ్లమన్నాటి-9908445969

అందుకే ఆమె రాలేదు

తర్కారావు ప్రింటింగు ప్రెస్సు ఓనరు. జీతం పెంచమని అతని కింద పనిచేసే సుబ్బారావు ఎప్పుడొచ్చినా... అతనికి ఓ కథ చెప్పి... దాని ముగింపు చెప్తే జీతం పెంచుతానంటుంటాడు. ఇప్పుడు కూడా ఓ కథ చెప్పడం ప్రారంభించడంతో... సుబ్బారావు వినసాగాడు-

“నీ చైల్డ్ హెల్త్ షర్మిష అమెరికా నుంచి వచ్చింది సరే...” అని మధు ఇంకేదో చెప్పేంత లోనే- “మీ ఆంగ్లం మండిపోనూ...చైల్డ్ హెల్త్ షర్మిష కాదండీ బాబూ... చైల్డ్ హెల్త్ షర్మిషు” నెత్తి బాదుకుంది లలిత.

“అదేలే! ఈరోజు తను మన కొంపకి రాబోతోంది సరే. కానీ తన కోసం నువ్వు ఇలా కాలు కాలిన పిల్లిలా గిరికీలు తిరుగుతూ, ఆమె ప్రతి కదలికనీ నాకు కామెంట్రీగా చెప్పడం మాత్రం ఏం బాలేదు. అక్కడికి నీ ఒక్కదానికే గొప్ప ఫ్రెండ్ ఉన్నట్టు” చిరాకు పడ్డాడు మధు.

“చిన్నప్పుడు నుంచి మేం బెస్ట్ ఫ్రెండ్స్... అప్పటికీ ఈ కరోనా టైంలో వద్దని నచ్చ చెప్పాను. కానీ ససేమిరా మీ ఇంట్లో సేమ్య పాయసం తినాల్సిందేనని వస్తోంది” అని చెప్పి... “అబ్బా! ముందు మీరా వెధవ సిగరెట్ ఆపండీ. దగ్గిస్తోంది. ఊపిరి ఆడ్డలేదు. అది వచ్చి వెళ్ళే గంట సేపైనే ఆ సిగరెట్ ఆపండీ. అసలే దానికి ఆరోగ్యంపై శ్రద్ధ జూస్తి.” అంది.

మరికొంతసేపటికి... షర్మిష ఫోన్ చేసి లలితతో కొంతసేపు మాట్లాడుతూనే సడన్ గా నేను రావడం లేదు లలితా! గెట్ వెల్ సూన్ అని మెసేజ్ పెట్టింది.

ఆ మెసేజ్ చూసిన లలితకి ఏమీ అర్థం కాలేదు. ఏషయం కనుక్కుదామని మళ్ళీ ఫోన్ చేసింది. ఆమె ఫోన్ లిఫ్ట్ చేయలేదు.

లలితకి ఓ క్షణం అంతా గందరగోళంగా

అనిపించింది. విషయం మధు చెవిన పడేసి, తను డీలా పడింది.

మధు ఆలోచనతో కుస్తీ పడుతూ- “ఆమె కారు డోరు తీసినప్పట్నుంచి, ఆఖరికి మన ఏరియా బారు సందు తిరిగినప్పటి వరకు వచ్చేస్తున్నానోచ్ అంటూ ఉత్సాహంగా సందేశాలు పెట్టి... సడన్ గా తూచ్ నేను రాను అంటూ మెసేజ్ పెట్టిందంటే... కొంపదీసి మన ఏరియా బారు దగ్గర తాగి వాలిపోలేదు కదా!” నసిగాడు అనుమానంగా.

“ఛ! అలయ్యుండదు. చెప్పానుగా ఆరోగ్యం పై దాని శ్రద్ధ పెద్దది!” చెప్పింది లలిత.

“అయితే ఒకటనిపిస్తోంది. ఆమె నీతో ఫోన్ మాట్లాడాక మాత్రమే ఆమె రావడం మానుకుంది. అంటే నువ్వు ఫోన్ లో ఏదైనా తేడా పాడా మాట అని, ఆమె కడుపు మండేట్టు చేసి ఉండాలి. లేదా నీ మాటలు ఆమె అపార్థం చేసుకుని ఉండాలి.” చెప్పాడు మధు.

“మీరంటే నాకు అనిపిస్తోంది... ఇందాక ఆమెతో ఫోన్ మాట్లాడేటప్పుడు ఇలా జరి

గింది...” అని వివరించింది.

అలాగా అని ఇద్దరూ ఒకేసారి నవ్వేసారు.

“ఇప్పుడు చెప్పు! ఆమె ఫోన్ మాట్లాడేటప్పుడు ఏం జరిగి ఉండవచ్చు. కాస్త దగ్గర దగ్గరగా చెప్పినా నీ జీతం పెంచేస్తాను”.

“సింపుల్ సార్! హడావుడి చేసి మరి రమ్మంటోంది. పైగా ఫోన్ మాట్లాడేప్పుడు ఏ అప్పు ప్రస్తావనో వినిపించి ఉంటుంది. దాంతో ఆ షర్మిష, లలిత అప్పు అడుగుతుందని భయపడి ఉంటుంది. ఎందుకొచ్చిన రిస్క్ అని వెనుదిరిగి పోయి ఉంటుంది.... అంతేనా సార్?!” అడిగాడు నమ్మకంగా.

“కాదు తమరి బొంద! క్లూ ఇచ్చినా నేల పాలుచేసావ్. అప్పు గురించే అయితే, గెట్ వెల్ సూన్ అని మెసేజ్ ఎందుకు పెడుతుంది? ఇక జరిగిందేవిటంటే...లలిత ఫోన్ మాట్లాడేటప్పుడు మధు సిగరెట్ పొగ పడక, కాస్త దగ్గి, దగ్గి ఆయాసపడి, అతని సిగరెట్ వైపు చేయి చూపుతూ, దీని వల్ల నాకు ఊపిరి ఆడ్డలేదు, ఆవిరి పడితే కానీ నాకు ఆక్సిజన్ అందేలా లేదు” అని మధు వంక ఎర్రగా ఉరిమి చూడగానే, చేతిలోకి సిగరెట్ ఆపేసి బయటపడేసాడు. ఇవన్నీ ఫోన్లో విన్న షర్మిష, ఏవీటి!! లలిత దగ్గరే ఉంది. ఆయాస పడుతోంది... పైగా ఆవిరి అంటోంది. మొదట్లో ఈ కరోనా టైంలో ఎందుకూ అని కూడా అంది. ఆమెకి కరోనా ప్రారంభ దశ అయింట్టండేమో అనే అనుమానంతో అపార్థం చేసుకుని రావడం మానుకుంది. అదీ అసలు సంగతి. నువ్వు దగ్గరగా కూడా చెప్పలేక పోయావు కనుక ఈసారి కూడా నీ జీతం పెంచడం జరగదు” అని తర్కారావు చెప్పగానే- “మీ తర్కం మీదే కానీ నా తరపు అర్థం చేసుకోరు కదా...!” అనుకుంటూ అక్కడ్నుంచి వెళ్ళిపోయాడు సుబ్బారావు.

అనుబంధ పుస్తకం మీ కోసం

19 వ పేజీ నుండి 34 వ పేజీ వరకు పేజీలు బయటకు లాగి

34వ పేజీలో గుర్తు పెట్టిన దగ్గర లోపలకు మడత పెట్టండి.

మడిచిన దగ్గర పిన్ కొట్టి పైన కట్ చేస్తే,

32 పేజీల ఒక పుస్తకం తయారవుతుంది.

కార్పొరేట్ గ్రంథాలయం మీ ఇంట ఏర్పరచుకోండి!

మీకు నవ్వడం ఇష్టం కనుక
హాస్యానందం చదవాలి!!

స్వచ్ఛమైన నవ్వుకి...
అచ్ఛమైన చిరునామా

హాస్యానందం

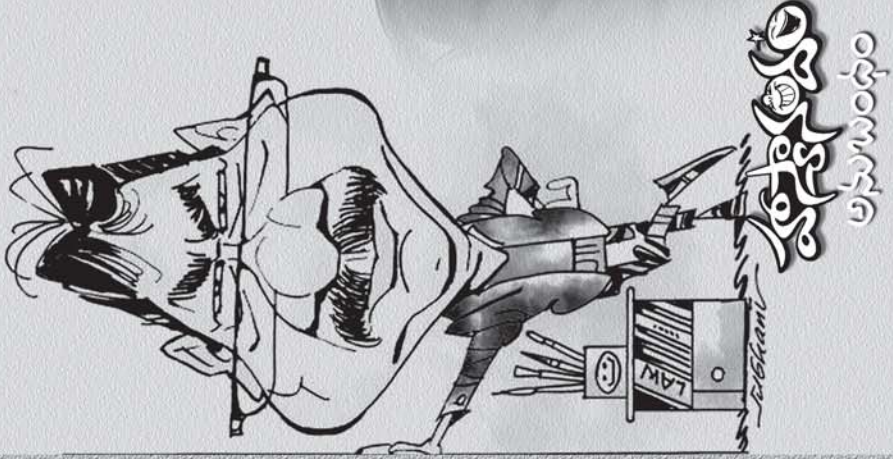
తెలుగులో వెలువడుతున్న ఏకైక హాస్య పత్రిక
ఒక్కడాదికి చందా జస్ట్ 300 రుపీస్....
రెండేళ్ళకి ఓన్లీ 500 రుపీస్!

G Pay 0౫ PhonePe
9849630637

#8-215/4, Near Ramalayam, YERRABALEM-522 503,
Amaravathi. Ph: 9849630636.
email:hasyanandam.mag@gmail.com

హాస్యానందం

నెట్టి

పేరు: అన్నం శ్రీధర్
కలంపేరు: బాబి
పుట్టినతేదీ: 13.05.1961
నివాసం: విజయవాడ
వృత్తి: న్యాయవాది, హైకోర్ట్ ఆఫ్ ఆంధ్రప్రదేశ్

1975, 1976 లోనే కార్టూన్లు గీయడం మొదలెట్టినా, తొలికార్టూన్లు, వెంకట్ అవార్డు కార్టూన్స్ పోటీలో 1977లో ప్రశంసాపత్రం పొందింది. ఆంధ్రప్రదేశ్ కోక్కిల్ అకాడమీలో మెంబర్ గా ఉంటూ సీనియర్ కార్టూనిస్టులు స్వర్ణయ కాటూరిగారి వద్ద మెలకువలు నేర్చుకుని తెలుగులో అన్ని దిన, వార, పక్ష, మాస పత్రికలలో నా కార్టూన్లు అచ్చులో చూసుకున్నాను. అంతేకాకుండా నా కార్టూన్లు ఇంగ్లీష్, హిందీ, కన్నడ, తమిళ, మళయాల భాష పత్రికలలో, కొన్ని విదేశీ పత్రికలలో నా కార్టూన్లు పబ్లిష్ అయ్యాయి.

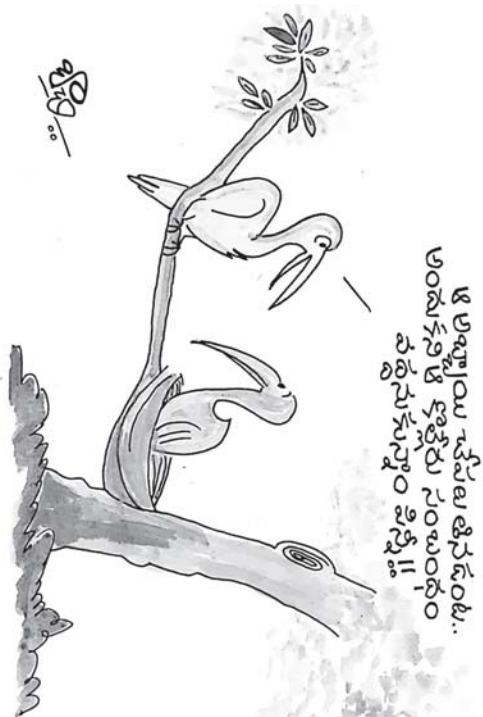
జ్యోతి, ఆంధ్రజ్యోతి, స్వాతి, ఆంధ్రభూమి పత్రికలు నిర్వహించిన పోటీల్లో నా కార్టూన్లు బహుమతులు పొందాయి. వాటితోపాటుగా బావురమణ అవార్డు, తలిశెట్టి రామారావు అవార్డు, మళ్ళా జగన్నాథం అవార్డు, టైమ్స్ ఆఫ్ ఇండియా వారి బహుమతి ఇంకా ఎన్నో బహుమతులు అందుకున్నాను.

మన హాస్యానందం పత్రికలో నిర్వహిస్తున్న 'కింకరావం' శీర్షికతో పాటు పలు పత్రికలలో థీవ్ మార్, ఫామిలీ ఫన్, రాధారాంబాబు, వంటి శీర్షికలు నిర్వహించాను. కార్టూన్ రంగంతోపాటు కథలు రాయటం, నాటకాలలో నటించటం కూడా నా ప్రవృత్తి. దాదాపు 50 నాటకాలలో నటించిన అనుభవం మరియు 2009-10 సంవత్సరానికి ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం నుండి నేను నటించిన 'బొమ్మలు చెప్పిన భజగోవిందం' నాటకానికి 'బంగారు నంది' అందుకున్నాను. నా కథలకు వివిధ పత్రికలలో పలుమార్లు బహుమతులు అందుకున్నాను.

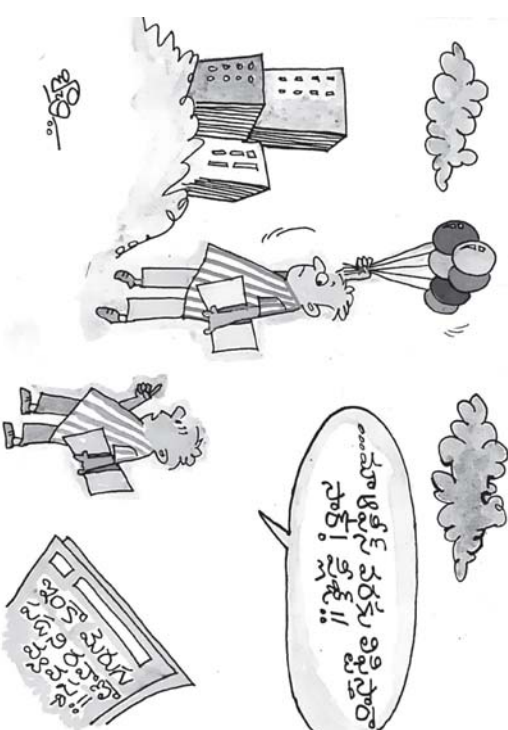
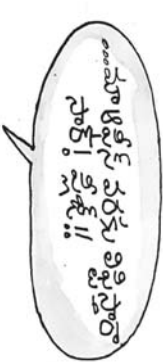
హాస్యానందంతో నా అనుబంధం విడదీయరాని బంధం. గతంలో 'బాబి హాస్యానందం ప్రత్యేక సంచికగా రాయటం నా అర్హతమైతే, ఇప్పుడు నా కార్టూన్లతో 'బాబి అనుబంధం' తీసుకురావటం ఎంతో సంతోషంగా ఉంది.

ఇప్పటి వరకు నా కార్టూన్లు సంచలనాలు 5 పుస్తకాలు 'బాబి కార్టూన్స్' పేరిట తీసుకువచ్చాను. మరొక్కసారి రాముగారికి ధన్యవాదాలు తెలియజేసుకుంటే...

-బాబి.

శ్రీకృష్ణ

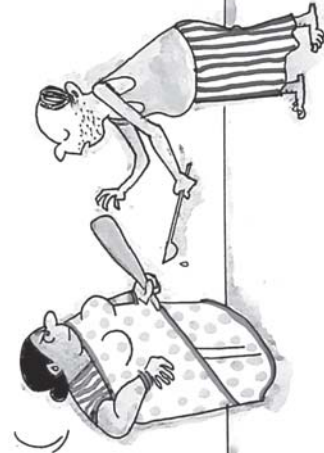
శ్రీకృష్ణ

కత్తి కళానా పూర్తిగా పాశానానే
నాలిష్టు ఊర్దేస్తానంటున్నాడు కి అమ్మనాడు..
అసలు కళానా పాశానానంటువా: గూవా!!

వర్షా:

...జుప్పుదు దీ కం మెత్తం కళానాతో యుద్ధం
చేస్తాంది..మీరు పాశానాద వలసింది ఇవ్వతే
కాదు.. కోర్టు 19 తో...

వర్షా:

శుభ్రం గుం
సూపర్ మార్కెట్

అమ్మే సరుకుల కోసం కాదుండే!
శానిటైజర్ కోసం వచ్చా!

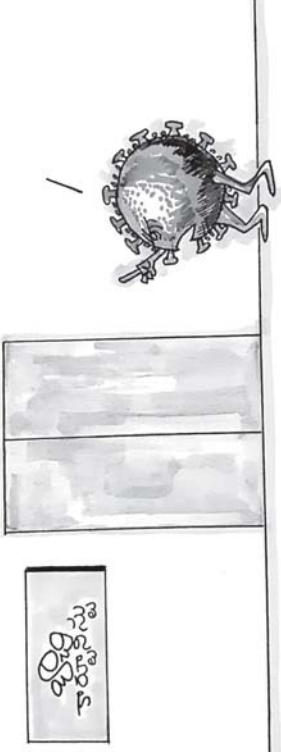
వర్షా:

పది వెంట్రుకల కంటే అమ్మను కేసులన్నీ
మావాఫ్ ఇస్తే ట్రయినింగువు న్నాడండి!!

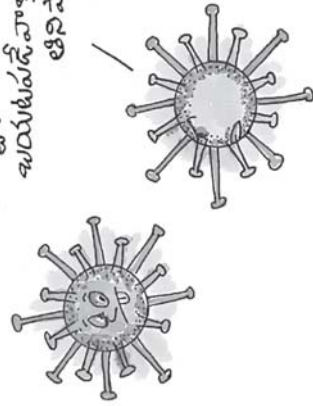

వర్షా:

అరేయ్ బాబిగా!! నీళ్లు
చమ్మంటే నువ్వు అయిపోతావు
ఇంజనీర్ గారా!! నాదగ్గర
అద్దరిపోయే బిడియాలున్నాయి!!

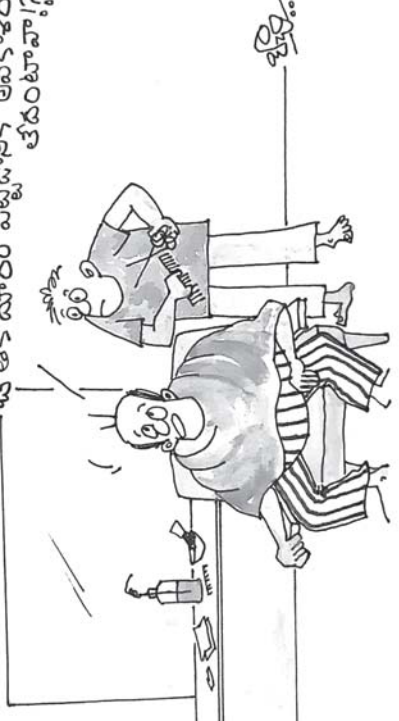
మనం కంటికి కనబడని వైరస్
కాబట్టి సరిపోయిందిగానీ, లేకపోతే దైనామంది
అయిపోవడం వాళ్ళ మేళాదు మనల్ని పోటీకి
తని పోలేనవాళ్ళు కదూ!!

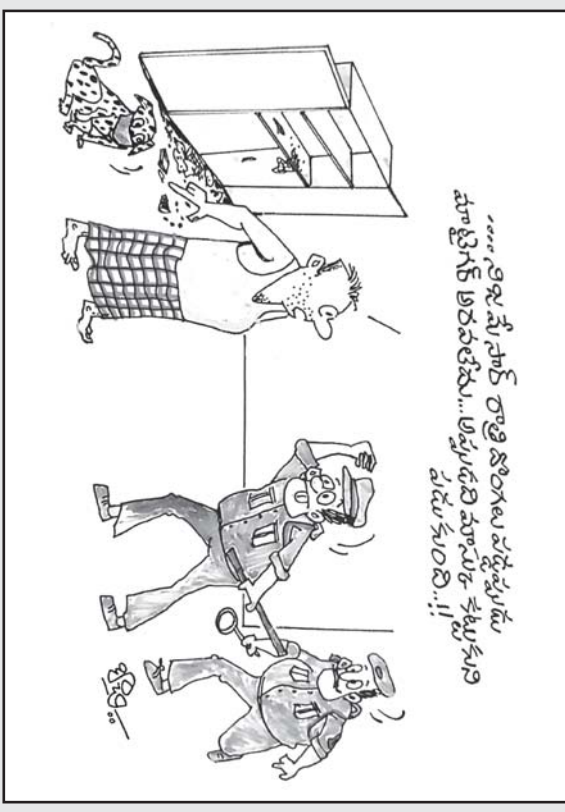
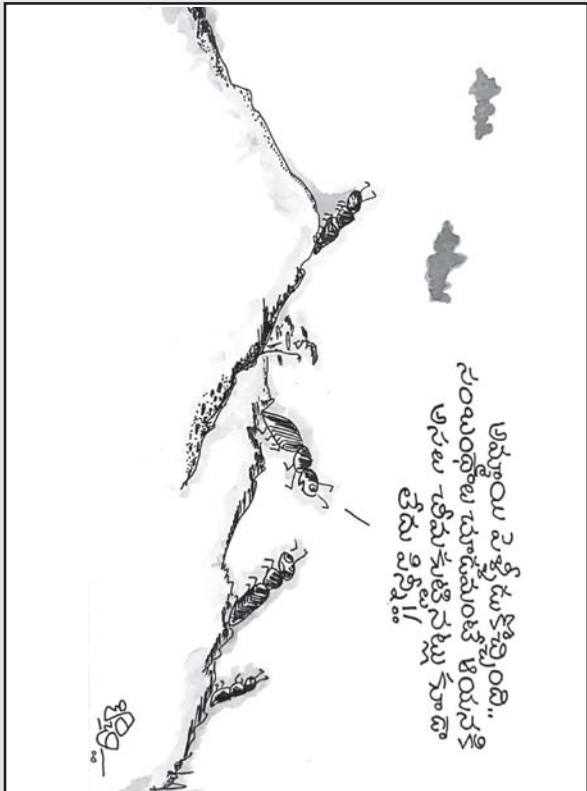

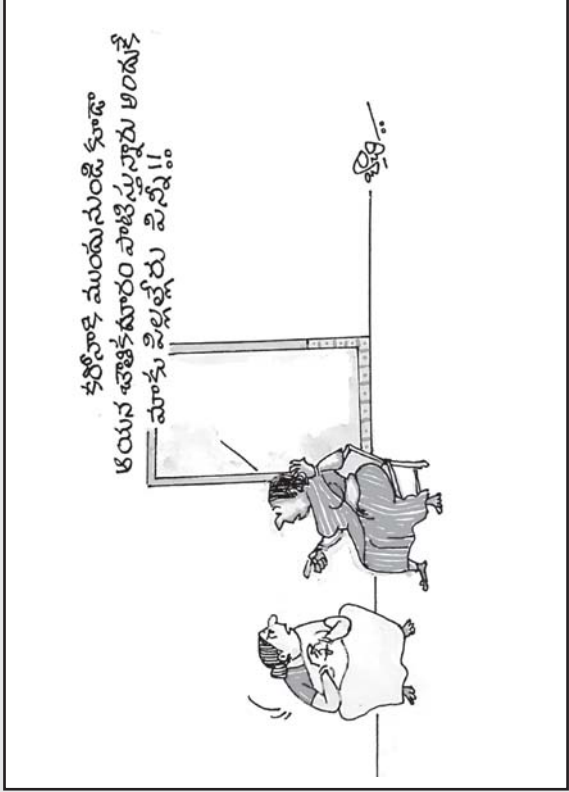
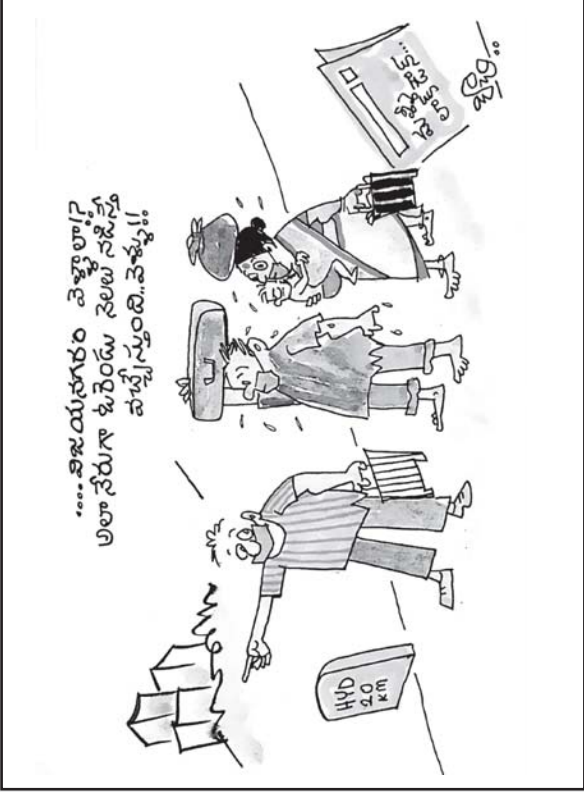
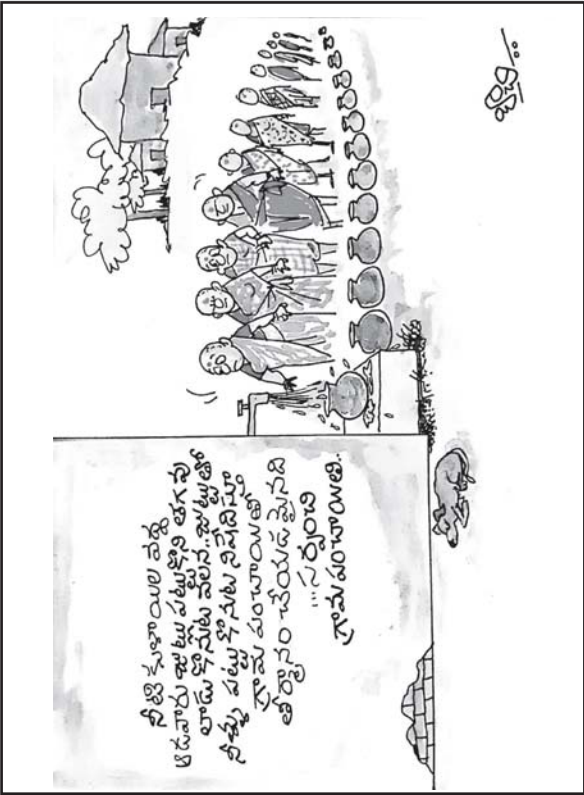
'నన్నీం -చేస్తారులే' అని
మళ్ళీ అలా అయిపోతావా!!

ఆ రెండింటు మధ్య అంతకంటే
బోలెడంత దూరం పెట్టడానికి అవకాశం
లేదంటావా!!

అంకెలు

అంటే!! ఈ కష్టం చూసింది మమ్మ!! కిరెండు
అనుకుంటున్నాను చూసింది మమ్మ!! కిరెండు
అనుకుంటున్నాను చూసింది మమ్మ!! కిరెండు

చిరు

ట్రైట్ మెంట్ సంగతి వున్నాడు కాబట్టి 'ఇంతక
మాదం కూర్చున్నాడు... పోతాడు దగ్గర'

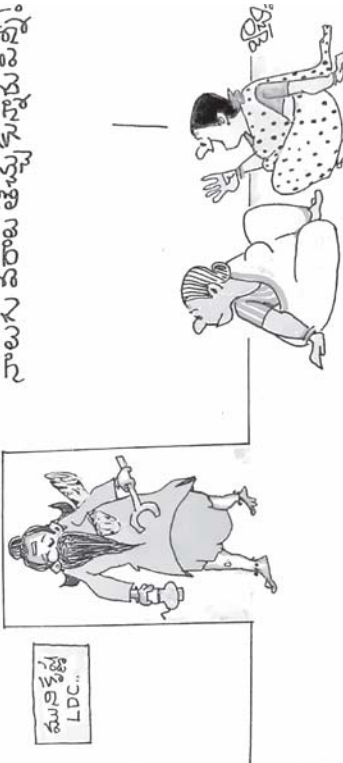
పాటింగులు వున్నాయి!!

కుంటే సంజాన
సాఫ్ట్ కేంద్రం

చిరు

ఈ లాక్డౌన్ మూడు నెలలు
అనుకుంటున్నాను చూసింది మమ్మ!! కిరెండు
అనుకుంటున్నాను చూసింది మమ్మ!! కిరెండు

మనకే
LDC..

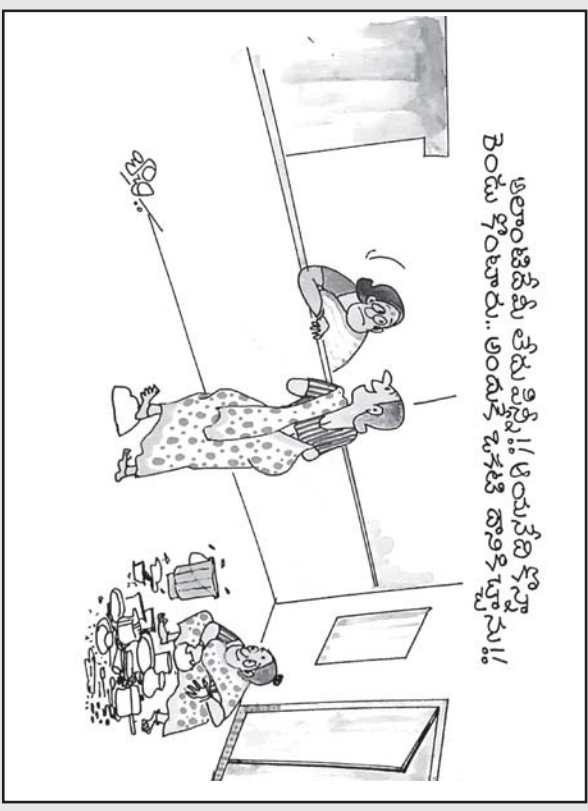
చిరు

నాకింకా పెళ్లి కాలేదు కాబట్టి
మేనే పార్సనల్ కాలేదు 'కానీ పేజీ'!

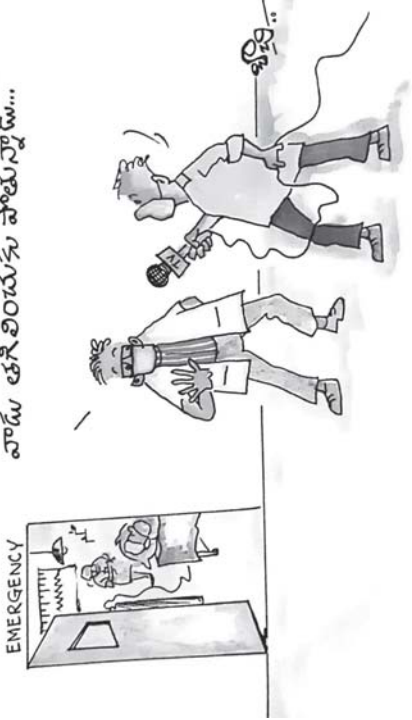
ఇంటర్వ్యూ

చిరు

త్రుణ్ణి కర్రగా మేద చొట్టిగా లిపావాన
తేను!! ఇకకను కర్రగాతో వస్తా పదిమందికి
లింటింబి పోతున్నాడు... తేకుండా వస్తా
వాడు తరిలింబుకు పోతున్నాడు...

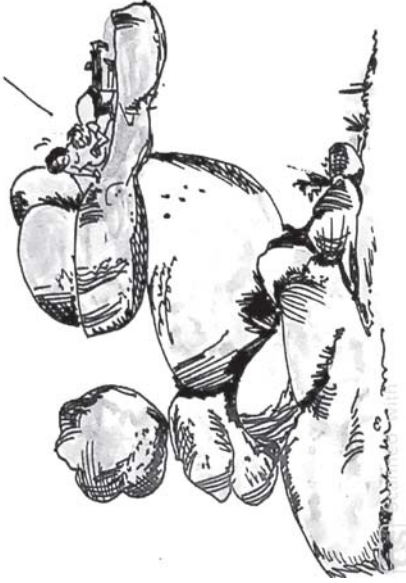
శిశి

జేషెంటు అడ్మిట్ అయిన తర్వాత
కొరూంకి గోడ కట్టి చిన్నదాక్ పెడతాం..
వాడే డైట్ పాటింబి బయట పడ్డాం!!

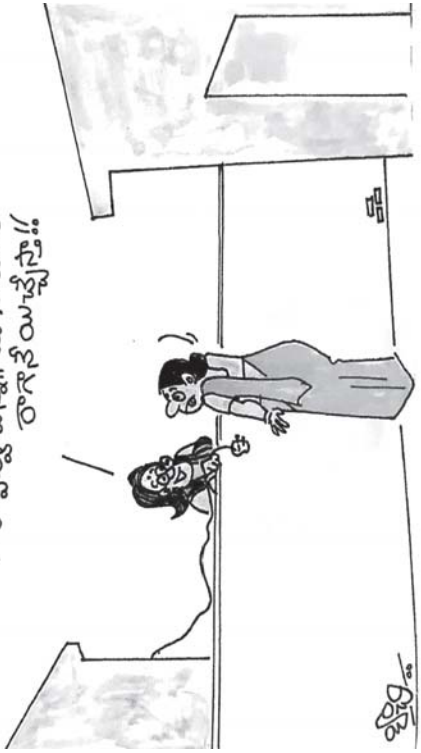
శిశి

గా వెళ్ళేయే వరకు
నేవడితో యిలాగే వుండి
పోవాలని వుంది.రాణీ!!

శిశి

కుర్రు యాగ్ని కుర్రు
అవివృష్టి పిన్న.. మాకు పవన్
రాణి ని యిచ్చేస్తా!!

శిశి

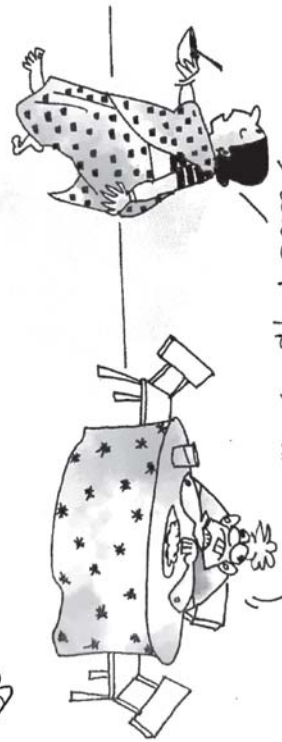
మాంవా!! ఇలాంటివి నీది
కేమీ రోలు వెనుటైనా రంటు... తల
నీకుండా చూస్తూనే పోయి
రాను కళ్ళు...

శ్రీశ్రీ

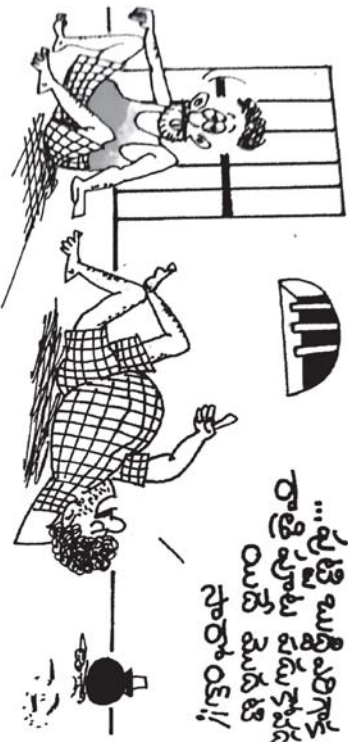
ఈ 'ఇల్లక్కర ఆకెళ్ళం'
బొగతనా మించండి... కేమీ
ఎలుగుతో వేసుకుంటాం!!

శ్రీశ్రీ

కూరతో ఉప్పు చూడేదు..
కూరం - చూడేదుంటూ చుట్టూ
విషయాల్లో జోక్స్ లు చేసు
కొనడం సాధ్యం కాదు..

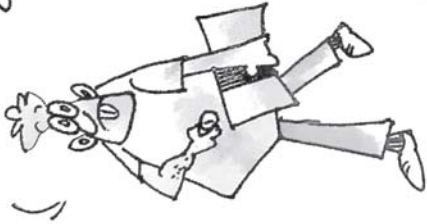
శ్రీశ్రీ

...పుట్టి బుద్ధి ఎక్కువగా
రాత్రి పూట పడుకోవడం
యిదే మొదటి
సారాంశం!!

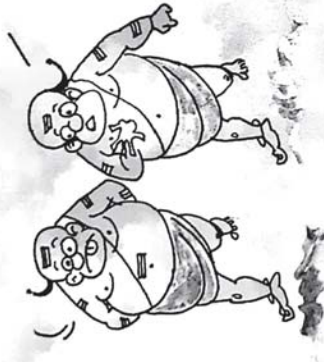
శ్రీశ్రీ

owది లంబ్ ట్రైము కుగంట
అలా వెయిట్ చేయండి
అనుకుంటాను...

చిత్తి

విశ్వనాథ సత్యనారాయణ
గారి 'వేయి పద్యాల'!! అంత
టైం ఎక్కడ చచ్చింది!!
జావగారూ!! క్షమించండి
పద్యాల చదివానేమో!!

చిత్తి

వేసదీగిల్లే మావాళ్ళవరూ ఎప్పుడూ లేదు..
మన ఫస్ట్ వైట్ వుండండి?!

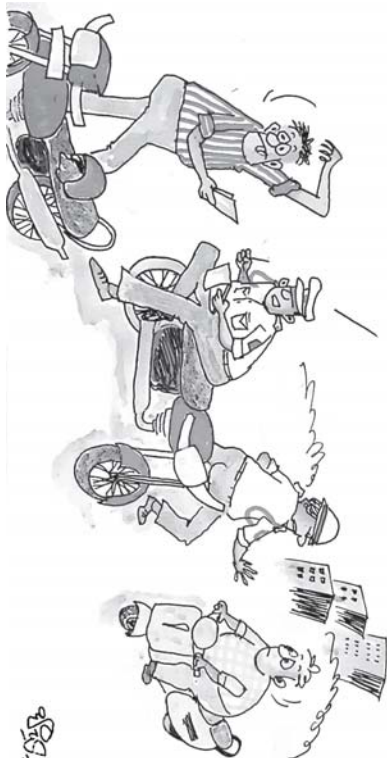
చిత్తి

ఇక్కడెన్నెక్కడ మేకప్ వున్నది మరచి
పోయావా! అద్భుత వంటుడే వాయి!!
నేనావిడని మరచిపోయావంటే
భూత్ లాగాల్సిందే!!

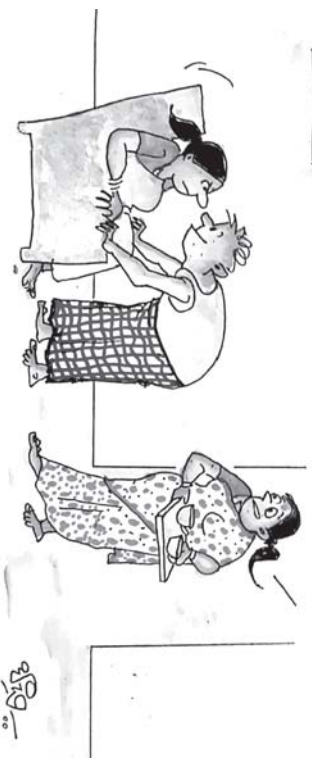
చిత్తి

నాశు తెలుసుకోవోయ్... చివగరే అన్ని వేసర్నూ
పున్నాయని... ఇన్సైక్ ట్రిక్తో గొంతెక్కువగా పుంబిసో...!!

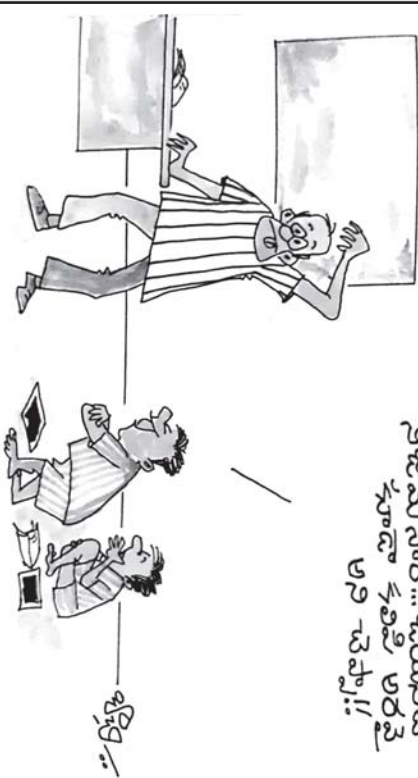

డా॥ నయం
సాటివోయ్

సువ్యోమ కంగారు పడకే...
తయన కళ్ళే డాక్టరు కదా! ఎవరినైనా
అలాగే కళ్ళతో కళ్ళు పెట్టి చూస్తారు.

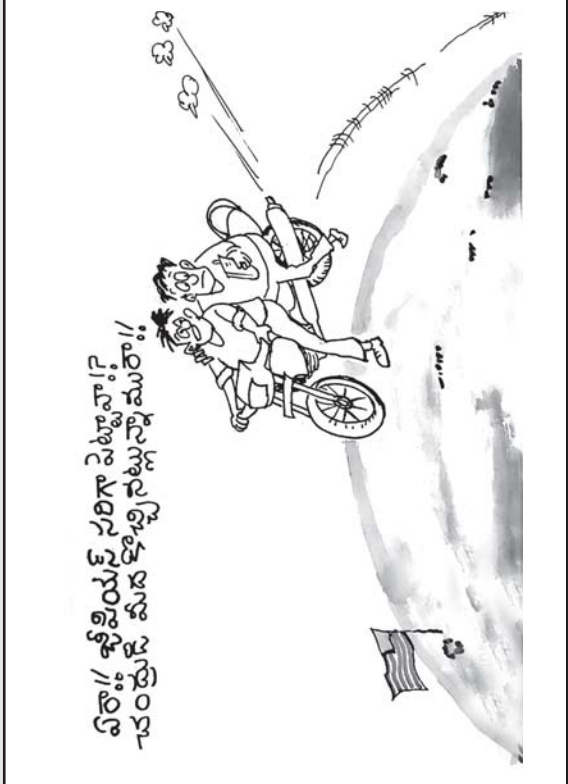
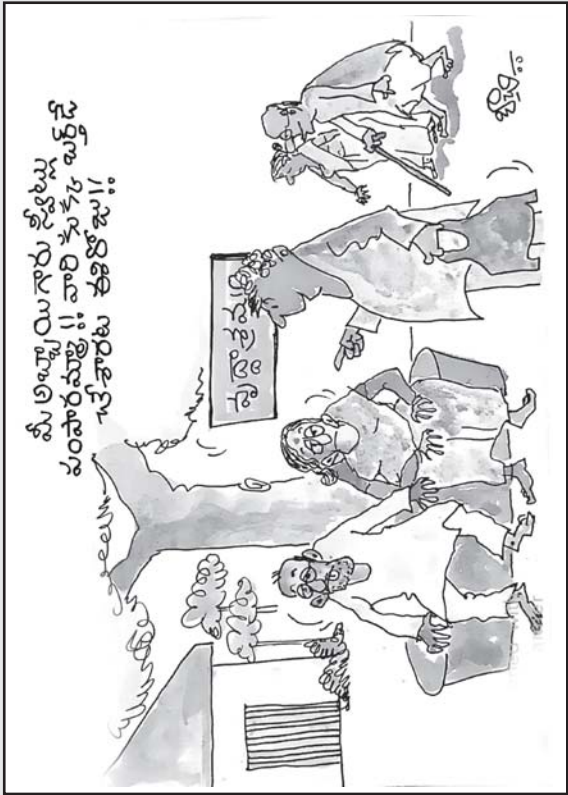
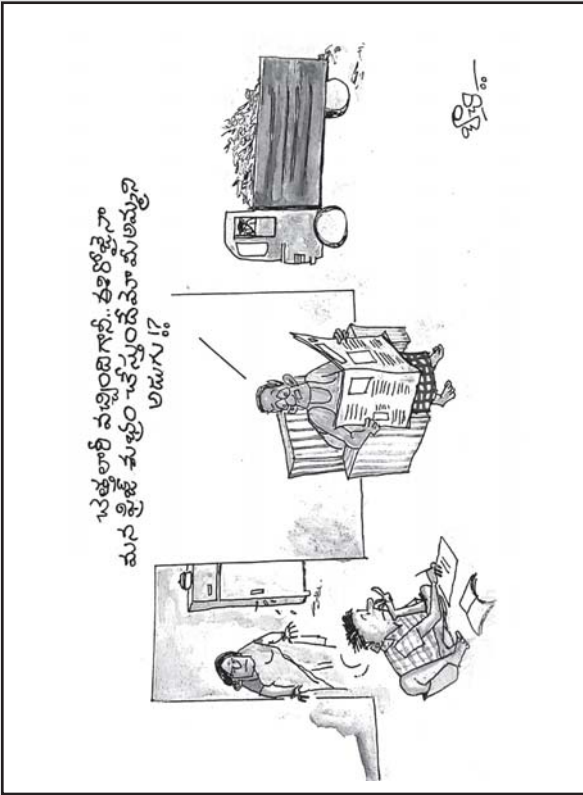

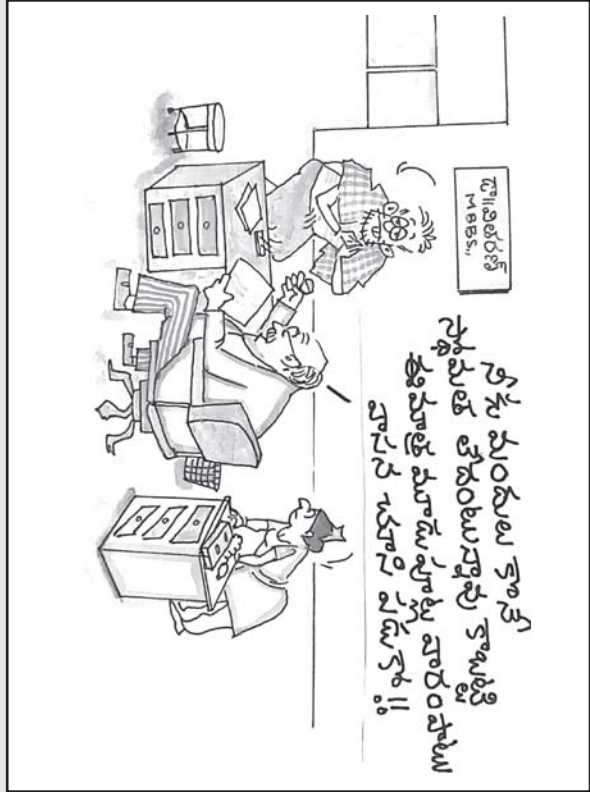
బిడుపనులు యాజ్ఞై
నిజ మే సాంక్ ... జియోటో
శూన్య కవిత్వ అరవే
అని చెప్తా!!

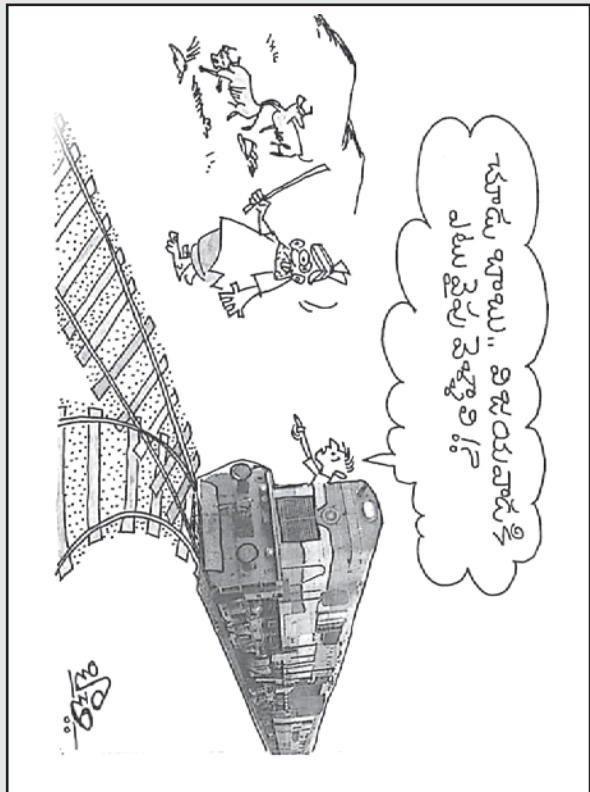
వెరో మూర్తమే తేను డాక్టర్!
వీసేయమంటారా!!

Fold here

५. ५. ०

రాత్రి పదింటిప్పుడు.. కిరీటీ సెల్ఫోను రింగయింది.
‘ఈ టైమ్ లో ఎవరబ్బా చేసిందీ’ అనుకుంటూ నెంబర్ చూసేసరికి...
అమెరికా నుంచి మోహన్ ఫోను. లిఫ్ట్ చేసి...
“హలో... మోహన్! ఎలా ఉన్నావురా? తెల్లారేదా మీకు?” అంటూ
ఫలకరించాడు కిరీటీ.

“నీకేం బానే చెప్తావురా! నీకూ, నాకూ ఒకేసారి పెళ్లి సంబంధాలు చూడడం మొదలెట్టారు మన పెద్దలు... లక్ష్మిగూ మొదటి పెళ్లి చూపులలోనే నువ్వు జాక్ పాట్ కొట్టేసావు... నీ కూతురికి పదేళ్ళు వచ్చాక... నాకు ఇప్పటికీ పెళ్లియోగం వట్టింది... ఇలా ముహూర్తం పెట్టారో లేదో... నా గ్రహచారం... లాక్షాదు పెట్టారు...

అందరినీ పిలిచి ధూం ధాంగా చేసుకుందామనుకున్నాను. ఇప్పుడు తప్పితే మళ్ళీ మంచి ముహూర్తం లేదట. ఒకవేళ ఆగితే... కుదరక కుదరక కుదిరిన సంబంధం తప్పిపోతుందేమో అని... ఏదో మా రెండు కుటుంబ సభ్యుల మధ్య పెళ్లి చేసుకోవలసి వచ్చింది.." అన్నాడు.

"పోనీరా! ఎవరినీ పిలవలేదని మేము ఎవరం ఏమనుకోవడం లేదు... ఇప్పటికైనా నీకు పెళ్లి అయింది... అదే పది వేలు... హేపీగా ఉండండి... విష్ యూ హేపీ మేరీడ్ లైఫ్... బై.. ఉంటారా... మళ్ళీ చేస్తారే." అంటూ అభినందనలు తెలిపాడు మోహన్.

ఫోన్ పెట్టెసి- దీర్ఘంగా నిట్టూర్చాడు కిరీటి.

◆◆◆

చిన్నప్పటి స్నేహితుడు మోహన్.... చదువుపూర్తవగానే గీతతో పెళ్లి అవడం, ఉద్యోగరీత్యా అమెరికా వెళ్ళడం ఒకేసారి జరిగాయి. ఇద్దరు పిల్లలు కూడాను... కిరీటికి మాత్రం ముచ్చటగా ముపై ఐదో పుట్టినరోజు కూడా దాటిపోయింది...కానీ పెళ్లి యోగమే ఇంకా తోసుకురావడం లేదు.

ఆఫీసులో 'క. కా. కి' అనే పేరుతో... అంటే 'కళ్యాణం కాని కిరీటి' అని పాపులర్ అయి పోయాడు. తన తోటి వారందరికీ టకటక

పెళ్ళిళ్ళు అయిపోవడం... వాళ్లు చెప్పే హాసీ మూన్ ముచ్చట్లు, కొత్త కాపురాల కబుర్లు విని వినీ తనెప్పుడు చెప్పతానో ఈ ముచ్చట్లు అన్నీ అనుకుంటూ ఉవ్విళ్ళూరిపోయేవాడు. కానీ.. అంతకంతకీ ఆ ఘడియ వెనక్కి పోయేది.... అతగాడి బామ్మ చూసే జాతకాలూ, తండ్రి చూసే ఆస్తులూ, అంతస్తులూ, తల్లి చూసే అతిశయాలూ, ఆర్బాటాలూ... వీటన్నిటి మధ్య

ఏ సంబంధం చూసినా మాటల దగ్గరే ఆగిపోతున్నాయి. పోనీ ఎవరైనా అమ్మాయికి లైసెన్స్ లవ్ మేరీజ్ చేసుకుందామన్నా... కిరీటికి అంత సీనూ లేదు.

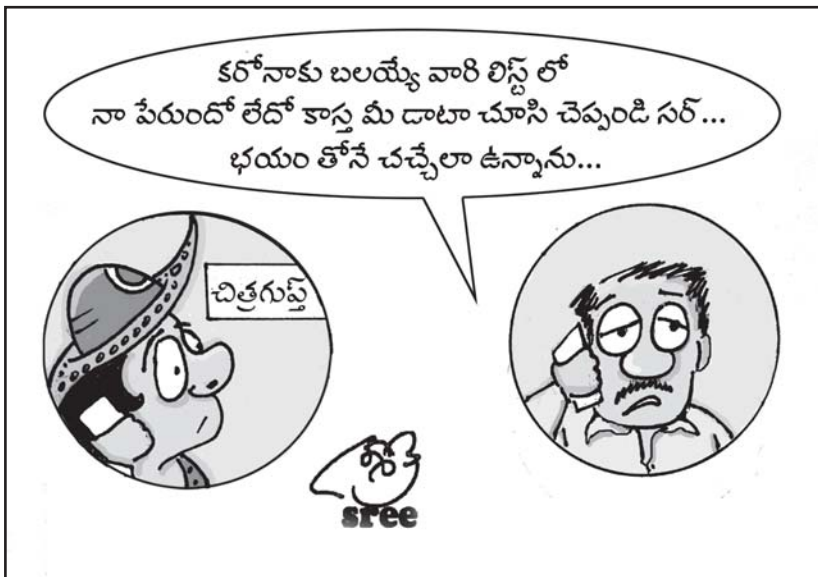
ఇంతలో 'కోటికి కొబ్బరి కాయ దొరికి నట్టు' అన్న రకాలుగా అనువుగా ఉండే సంబంధం ఒకటి కుదిరింది. రెండు వీధుల అవతల ఉండే సోమరాజు గారమ్మాయి సుభద్రతోనే. కిరీటికి పెళ్లి కుదిరింది. తన బ్రహ్మచారి లైఫ్లోకి వైఫ్ రాబోతోందని... పట్టలేని ఆనందంతో గాల్లో తేలిపోయాడు. బంధుమిత్ర సపరివారంగా చేసుకోవలసిన పెళ్లి వేడుక కరోనా మూలంగా కేవలం రెండు కుటుంబ సభ్యులు... మూతికి మాస్కులేసుకుని... ఇంట్లోనే సింపులాతి సింపుల్గా.. మమ అంటూ ఏదో పెళ్లి అయింది అనిపించేసారు.

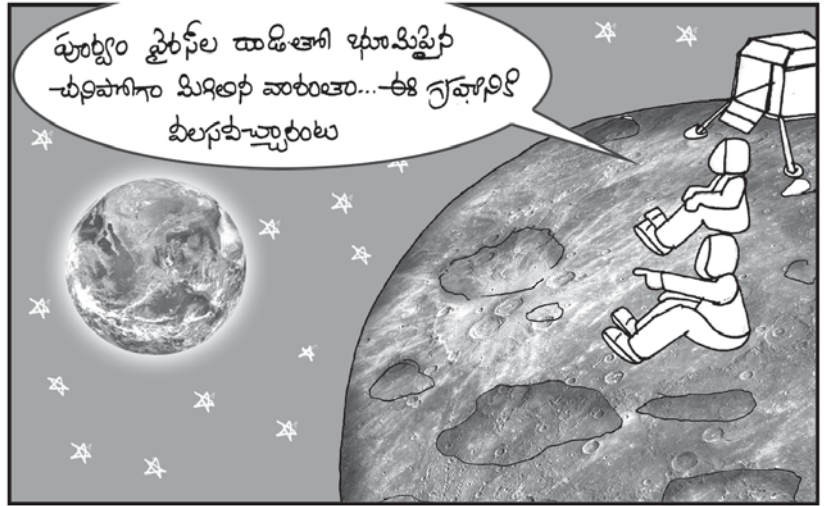
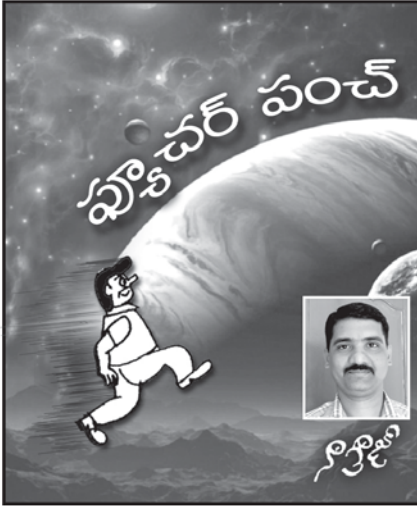
అయితే కొత్త పెళ్ళాంతో ఓ హాసీ మూనూ లేదు. ఓ సినిమా, షికారు కూడా లేకుండా పోయింది... మహమ్మారి కరోనా మూలంగా. తన హాసీమూన్ గురించి ఎన్నెన్ని కలలు కన్నాడో అన్నీ కల్లలయిపోయాయి.

'మూలిగే నక్క మీద తాటికాయ పడ్డట్టు' పెళ్ళయిన వారంరోజులకే... కొంపలు మునిగి పోయేట్టు ఎవరో పిల్చినట్టు... 'ఆషాఢం' వచ్చేసింది. కొత్త దంపతుల హూషారు మీద నీళ్లు చల్లేసింది. సుభద్ర పుట్టింటికి వెళ్లి పోయింది.

విరహగీతాలు పాడీ.. పాడీ, గొంతు బొంగురు పోయింది. ఫోన్లో ఆ బొంగురు గొంతు విని భయపడి అత్తగారు కరోనా టెస్టులు చేయించమని సలహా ఇవ్వడంతో మాట్లాడడం కూడా మానేసాడు.

అందరూ పౌరమి కోసం ఎదురు చూస్తారు. వెన్నెల అంటే ఇష్టపడతారు... కానీ కిరీటి మాత్రం అమావాస్య కోసం వెయ్యి కళ్ళతో ఎదురుచూడసాగాడు. అమావాస్య ఎప్పుడు వస్తుందా? ఆషాఢం ఎప్పుడు వెడుతుందా? ఎప్పుడు తనూ తన భార్య ఒకే గూడులో చిలకా గోరింకలలాగా ఊసులాడుకుంటామా? అనుకుంటూ రోజులు లెక్కపెడుతుండగా... కిరీటి నెత్తిన అమృతం పోసినట్లు... ఆషాఢం వెళ్లి,

శ్రావణం రానే వచ్చింది. ఎగిరి గంతేసాడు. కాపురానికి తీసుకురావడానికి ముహూర్తం పెట్టించారు సుభద్ర తల్లిదండ్రులు. సుభద్ర రాక కోసం వళ్ళంతా కళ్ళు చేసు కుని కిరీటి ఎదురుచూడసాగాడు.

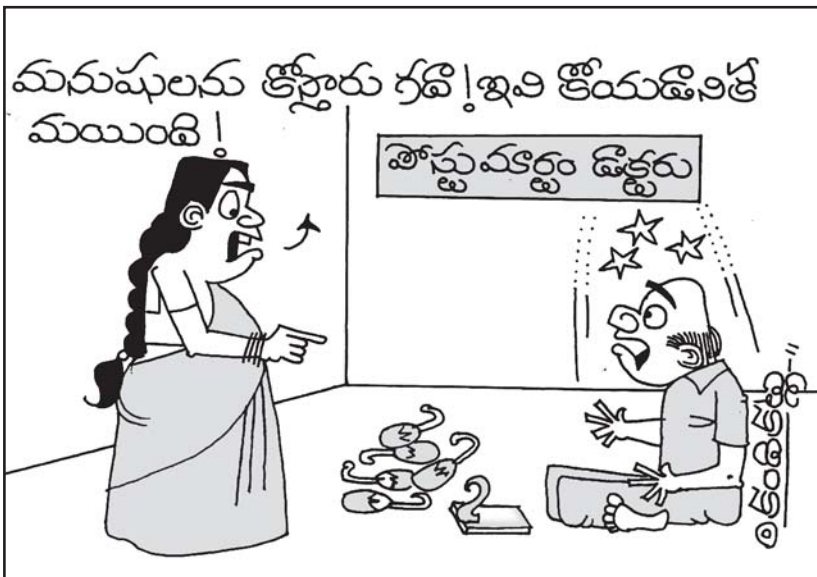
◆◆◆

కానీ... తెల్లవారగానే తెలిసిన వార్తతో... భూకంపం వచ్చినట్టయింది. కిరీటికి ప్రపంచం తలకిందులైపోయింది. ట్రింగ్.. ట్రింగ్.. మోహన్ దగ్గర నుంచి మళ్ళీ ఫోను.. “హలో... కిరీటీ! ఈరోజు నుంచి శ్రావణ మాసం కదరా! చెల్లాయ్ ఎప్పుడు వస్తోంది? నీ విరహ బాధలు అన్నీ గట్టెక్కిపోయాయిలే..

చెల్లాయ్ రాగానే వీడియో కాల్ చేసి పరిచయం చెయ్యి. గీత కూడా తన వదినని చూడాలను కుంటోంది” అనేసరికి... ఏడుపు గొంతుతో-“ఏం చెప్పమంటావురా? నా రోజులు బావులేవు... విధి నా మీద పగ పట్టింది. సుభద్ర వాళ్ళు ఉండే వీధిలో ఎవరికో కరోనా పాజిటివ్ రావడంతో... పోలీసులు ఆ వీధిలోకి బయటవారు ఎవరూ వెళ్ళకుండా.. లోపలున్నవారు బయటకి రాకుండా బారికేడ్లు పెట్టేసి కాపలా కూర్చున్నారు.” చెప్పాడు కిరీటి. “అయ్యో! ఔనా!... నెల్కాళ్ళుగా ఎదురు చూసావు... ఇప్పుడు ఇలా అయిందేంట్రా! బేడ్ లక్! సరే చేయగలిగిందేం లేదు. పద్మాలుగు రోజులు ఓపిక పట్టు... ఆ తర్వాత ఫోన్ చేస్తా.

అప్పుడు చెల్లాయని పరిచయం చేద్దవు కాని... ఉంటా... బై!” అన్నాడు మోహన్. అనుకున్నట్టే... పదిహేను రోజుల తర్వాత- మోహన్, కొత్త పెళ్లికాతురు సుభద్రని చూద్దామని కిరీటికి వీడియో కాల్ చేసాడు. ఫోన్ స్పీన్ మీద కిరీటిని చూసి నివ్వెర పోయాడు. - “ఏంట్రా? నువ్వు అసలు కొత్త పెళ్లి కొడుకువేనా? గడ్డం పెంచేసి ఆ మొహం ఏంటి?... ఏదీ చెల్లాయని పిలు. తనతో మాట్లాడతాను! తను వచ్చేసాక కూడా నువ్విలా ఈసురో మంటూ ఉంటే తను ఏమనుకుంటుంది?” అన్నాడు మోహన్. “ఏమన్నా అనుకోవడానికి అసలు సుభద్ర ఇక్కడకి వస్తేగా... ఇప్పుడు మా వీధి క్లోజ్ చేసి రెడ్ జోన్ పెట్టేసారు... మరో పదిహేను రోజులో, నెలరోజులో, ఎన్నాళ్ళో తెలీదురా!” అంటూ బావురుమన్నాడు కిరీటి.

“ఒరేయ్! మొత్తానికి, పెళ్లి కాకముందూ, పెళ్లి అయ్యాక కూడా నువ్వు-‘క.కా.కి’ పేరు సార్థకం చేసుకున్నావు కదరా!” అన్నాడు మోహన్. “అంటే...” అన్నాడు కిరీటి అర్థం కాక. “ఏముందీ! అప్పుడు ‘కళ్యాణం కాని కిరీటి’ వి. ఇప్పుడు ‘కరోనా కాటు వేసిన కిరీటి’ వి.” అనేసరికి... పాపం కిరీటికి స్పృహ తప్పినంత పనయింది. కరువు పట్టిన కిరీటి కాపురం... కరోనా కరువు రోజుల్లో... ఆరునెలలు ఆషాఢమాసాలే అయ్యాయి.

కండ్లకుంట శరత్చంద్ర

సీరియల్

గతంలో... అమెరికాలో స్థిరపడ్డా బ్రహ్మచారి చందు. అందరికీలానే చందు పెళ్ళికోసం తండ్రి తన మరదలు సుబ్బలక్ష్మిని పెళ్ళి చేసుకోమని నెత్తినోరు కొట్టుకుని మొత్తుకుంటుంటాడు. తనకి మరదలు మీద ఏ ఫీలింగ్ లేదని చందు తెగించి చెప్పేస్తాడు. మూడు నెలల్లో యోగ్యురాలైన అమ్మాయిని తెచ్చి మా ముందు పెట్టు... లేదంటే చచ్చిపోతానని బెదిరిస్తూ తండ్రి పంపిన ఈమెయిల్ పట్టుకుని స్నేహితుని దగ్గరకు వెళ్తాడు చందు. అక్కడ రామం భార్య విషయం తెలిసి చందుకి ఓ సంబంధం గురించి చెబుతుంది. ఆ అమ్మాయిని హోటల్లో కలుస్తాడు చందు. ఆ అమ్మాయి చందుకి నచ్చదు. రచన డాన్స్ నేర్పించడానికి ఇందువాళ్ళింటికి వెళ్తుంది. మెక్సికన్ కిడ్నాపర్ ఓలేకి, సుబ్బు ఒక ఫోటో ఇచ్చి, ఆ అమ్మాయిని కిడ్నాప్ చేయమని చెప్తాడు. ఆ అమ్మాయి తెలంగాణ అసోసియేషన్ వారు నిర్వహిస్తున్న సాంస్కృతిక కార్యక్రమాల్లో 6వ అయిటమ్ చేసే అమ్మాయని చెప్తాడు. ఆ కార్యక్రమం జరుగుతుంటుంది...

ప్రస్తుతం...

ఆ తర్వాత, ఇందు ఆమె స్నేహితురాళ్ళ గ్రూప్ డాన్స్ ప్రారంభం అయ్యింది.

పాటలో దరువు, ఊపు ఉండడంతో అందరూ దరువేస్తూ ఎంజాయ్ చేసారు.

“ఈ అమ్మాయి డాన్స్ బాగా చేసింది.” ఇందును మెచ్చుకుంది సౌమ్య.

“ఆ అమ్మాయి, రాఘవరావు కూతురు. ఆ డాన్స్ కంపోజ్ చేసింది నా భార్యే.”

చెప్పాడు రామం.

సౌమ్య, అతని వంక మెచ్చుకోలుగా చూసింది.

ఓలే హాలంతా తిరిగి, ప్రతి అమ్మాయిని చూసాడు. కానీ సౌమ్య ఎవరో అతడికి అర్థం కాలేదు.

మరో కామెడీ స్కిట్ చేసారు. ఓలే మాత్రం అటు ఇటు తిరిగాడు.

బాబు - “నాన్న! నువ్వు నాకు అబద్ధం చెప్పినవ్!”

తండ్రి - “అబద్ధమా? ఏం అబద్ధం చెప్పిన?”

బాబు - “మనల్ని దేవుడు క్రియేట్ చేసి, భూమి మీదికి పంపాడు అని చెప్పినవ్.”

తండ్రి - “అందులో అబద్ధం ఏముంది?”

బాబు - “కాదంట! మనుషులు కోతి నుండి వచ్చారంట!”

తండ్రి - “కోతి నుండా? ఎవరు చెప్పారు?”

బాబు - “అమ్మ చెప్పింది!”

తండ్రి - ఆ!..అదీ మ్యాటర్... మీ అమ్మ పూర్వీకులందరూ కోతి నుండి వచ్చి ఉంటారు. అందుకే అట్ల చెప్పింది.”

జనాలు సరదగా నవ్వుతుంటే, ఓలే మాత్రం జూ నుండి తప్పిపోయిన కోతి లాగా అటూ ఇటూ తిరిగాడు.

డిన్నర్ ప్రారంభం అయ్యింది కానీ... సౌమ్యను కనుక్కోలేకపోయాడు. ఇక ఉండాలా వెళ్ళిపోవాలా అని ఆలోచిస్తూ, అప్రయత్నంగా తన సెల్ ఫోన్ తీసి కాల్స్ ఏమైనా వచ్చాయేమో నని చూసాడు. ఆ తర్వాత, ఫేస్ బుక్ లోకి వెళ్ళి, ఇప్పుడు నడుస్తున్న కార్యక్రమం తాలూకు పేజ్ లోకి వెళ్ళాడు.

అప్పటి వరకు ప్రోగ్రాంలో వేదికపై పార్టీ సిపేట్ చేసిన వారి ఫోటోలను ఆ ఫేస్ బుక్ పేజీలో కార్యనిర్వాహక సభ్యులు అప్లోడ్ చేసారు.

అంతే! ఓలే కళ్ళు మెరిశాయి.

ఆ ఫోటోలలో వేదికపై డాన్స్ చేసిన సౌమ్య ఫోటోను జూం చేసి, చుట్టుపక్కల చూసాడు. తన పక్క టేబుల్ దగ్గర భోజనం చేస్తున్న సౌమ్య, చందు, రామం, రచన... వీళ్ళందరూ కనిపించారు.

‘ఇక నువ్వు తప్పించుకోలేవు’ మనసులో అనుకుంటూ తాను వెళ్ళి డిన్నర్ ప్లేట్ తీసుకున్నాడు.

ఐతే తాను కిడ్నాప్ చేయాల్సింది సౌమ్యను కాదని అతనికి తెలిదు. సౌమ్యను కిడ్నాప్ చేస్తే, జరగబోయేదేంటో కూడా అతడు కనీసం ఊహించను కూడా ఊహించ లేదు.

డిన్నర్ లో తెలంగాణ వంటకాలు వడ్డించారు. సౌమ్య, చందు, రామం, రచన ఓ టేబుల్ దగ్గర తినసాగారు.

ఓలే సౌమ్యను గమనిస్తూ ప్లేట్ లో ఉన్న తిండిని ఎలా తినాలో తెలియక తికమక పడ్డాడు.

ఆ ప్లేట్ లో, తెలంగాణ వంటకాలైన సర్వ పిండి ముక్క, చింతపండు పులిహోర, శనగలు గోంగూర, చిన్న గిన్నెలో పచ్చిపులుసు, జొన్న గట్టు, కల్లెగూర, ఊరకోడిపులుసు, పాయ, మొక్కజొన్న గారెలు, చిన్నగిన్నేలో పాయసం... ఇవన్నీ ఉన్నాయి.

బడ్డీకొట్టు నడిపే వ్యక్తిని, విమానంలో కాక్ పిట్ లో కూర్చోబెట్టి-“విమానాన్ని తోలు..” అని

చెబితే, ఏ మీట ఏదో తెలియక ఎలా కంగారు పడతాడో అలా కంగారుపడ్డాడు.

ముందు చికెన్ ముక్క తీసి పాయసంలో నంజుకుని నోట్లో పెట్టుకుని- “ఛీ! ఇండియన్ ఫుడ్ ఇలా ఉందేంటి?” అనుకున్నాడు.

ఆ తర్వాత సర్వపిండి ఓ ముక్క తుంచి నోట్లో పెట్టుకొని కసాబీసా నమలబోయాడు... అది కాస్తా పంటి మధ్యలో ఇరుక్కుని, అక్కడే తిష్ట వేసింది.

పులిహోరలో పులుసు పోసుకొని... గారెలను ముక్కలు ముక్కలుగా హింసించి... ఆ పులుసులో వేసి తినబోయాడు. పులిహోరలో ఉన్న ఆవాలఘాటు నపాళానికి ఎక్కి, నక్షత్రాలు కనిపించాయి. వెంటనే ఆ ప్లేట్ ను తీసుకెళ్ళి చెత్తబుట్టలో వేసి గుటగుట రెండు కోక్ టీన్సులు తాగేసాడు.

అప్పటి వరకు అతడి చర్యలను గమనించిన ఇందు, అతని దగ్గరికొచ్చి, ఇంకో ప్లేట్ ఇవ్వబోయింది.

“నో!నో!!” అన్నాడు ఆ ప్లేట్ వంక భయం భయంగా చూస్తూ.

ఇందు, ఆ పదార్థాలు ఎలా తినాలో... స్వచ్ఛమైన స్పానిష్ భాషలో అతనికి వివరించి, బలవంతంగా ప్లేట్ ఇచ్చింది.

విమానం ఫైలట్, కోఫైలెట్ ను నేర్పిస్తున్నంత ఓపికతో చెప్పింది.

ఈసారి అతడు, ముందుగా పులిహోర కాస్త తిని, చికెన్ తిని, గారెలు పాయసంలో నంజుకుని తిన్నాడు.

అప్పుడే సైకిల్ నేర్చుకుంటున్న చిన్నపిల్లా డిలా ఒక లుక్ ఇచ్చి-“వెరీ టేస్టీ!” అన్నాడు మెచ్చుకోలుగా.

“మా ఇండియన్ ఫుడ్ బాలేదని మాత్రం ఎక్కడా అనకండి!” అంది ఇందు నవ్వుతూ.

“నో!నో!! చాలా బాగుంది. దీన్ని ఎలా తినాలో చెప్పినందుకు థాంక్స్. మీ ఇండియన్ అమ్మాయిలు చాలా మంచి వాళ్ళు!” అన్నాడు ఓలే, మెచ్చుకోలుగా.

ఆమె నవ్వి... థాంక్స్ చెప్పి, తాను తినడానికి ప్లేట్ తీసుకుంది.

తిన్న తరువాత... ఇక మేము వచ్చిన పని అయిపోయిందన్నట్లుగా చాలా మంది ఇళ్లకు వెళ్లిపోసాగారు.

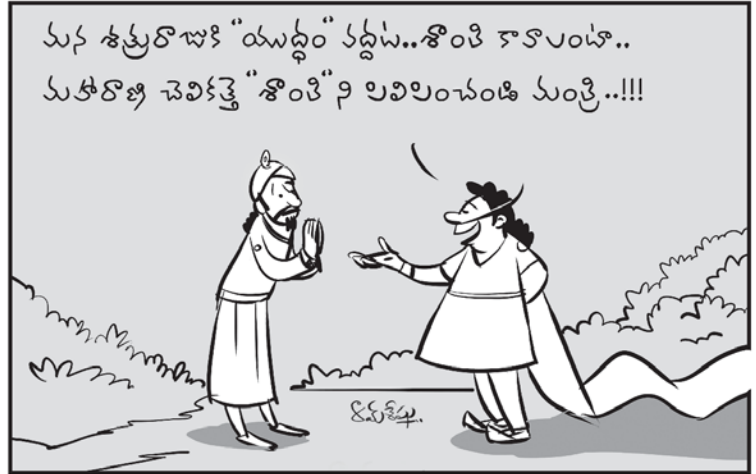
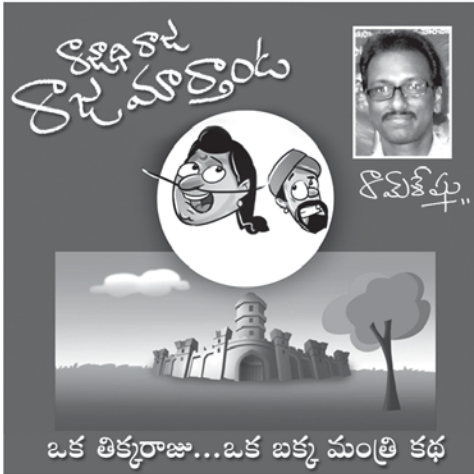
సౌమ్య, చందుకు, రామానికి బై చెప్పి తన కారు కీస్ తీసుకొని కార్ పార్కింగ్ వైపుకు నడిచింది.

ఆ హాల్, ఊరికి అవతల ఉన్న కంట్రీ సైడ్ ఉండడం వల్ల... కార్లు ఆరు బయట చెట్ల కింద ఉన్న పార్కింగ్ ఏరియాలో పెట్టారు.

అప్పటికే ఓలే తుపాకీతో సిద్ధంగా ఉన్నాడు.

ఆమె తన కారు ఎక్కబోతుంటే, అకస్మాత్తుగా

అమె నోరు మూసేసి... తుపాకీ ఎక్కువెట్టాడు.
 “మర్యాదగా నా వెంట రా!... అరిస్తే చంపేస్తా!” అన్నాడు.
 అతడి యాక్సెంట్ను బట్టి, అతడు మెక్సికన్ అని సులభంగా కనిపెట్టింది సౌమ్య.
 ఐతే, తల తిప్పి అతడిని చూడలేదు.
 “నడువు!” అన్నాడు.
 అమెరికాలో పరిస్థితి ఎలా ఉంటుందో తెలుసు.
 “డబ్బు కావాలా?... నా బ్యాగ్లో ఉంది!” అంది.
 “నోరు ముయ్యి!... మర్యాదగా వచ్చి నా కారెక్చు!” అన్నాడు తుపాకీని ఆమె వీపుకు అదుముతూ.
 ఆమె అతడి కారు దగ్గరికి వెళ్ళింది.

వెంటనే ఆమె కళ్ళకు గంతలు కట్టి... చేతులు, కాళ్ళు కట్టేసి... ట్రంక్(డిక్సీ)లోకి తోసాడు. ఆ తర్వాత, ఆమె పైన ఒక తెల్లటి దుప్పటి కప్పి, ఖాళీ కార్టన్న పెట్టాడు.
 కారెక్చి, దూసుకుపోసాగాడు.
 అతడు వెళ్ళిపోయిన అరగంటకు, రామం, రచన చందు హాల్లో నుండి బయటికి వచ్చారు.
 “రాఘవరావు కూతురు ఇందు మస్తు డాన్స్ చేసింది. అమెరికాలో పుట్టి పెరిగినా, అక్కా అక్కా అనుకుంటు మంచిగ మాట్లాడింది. మంచి పిల్ల లెక్కండి!” అంది రచన.
 “సరేలే... నిన్ను ఎవరు అక్కా అని పిలిచినా వాళ్లందరూ మంచి వాళ్లేలే!” అన్నాడు రామం.
 చందు ముసిముసి నవ్వులు నవ్వాడు.

రామం తన కారులోకి ఎక్కి స్టార్ట్ చేసి, తన కారు లైట్లు వెలుగులో... ఓ చెట్టు కింద ఉన్న హోండా సీఆర్వీ కారును చూసి-
 “ఇది సౌమ్య కారు!.. అదేంటి, సౌమ్య వెళ్ల లేదా?” అన్నాడు.
 “బై చెప్పి... అప్పుడే వెళ్ళిందిగా!” అన్నాడు రామం.
 “అ... ఆ పోరి షానా ఉషార్ పోరీ. ఎవరో దోస్తూ కనిపించుంటది... మాట్లాడుకుంట కూసుందేమోలే...” అంది రచన.
 “లేదు! లోపల ఎక్కువ మంది లేరు కదా? ఉంటే కనిపించేది కదా?” అన్నాడు రామం.
 “జర్రంత ఎక్కువ తాగి ఉంటదిలే... కడు పుల గిట్ల తీన్ మార్ అయ్యుంటది... బాత్ రూంకు పోయిందేమోలే!” అంది రచన.
 రామం కారు ఆపి, సౌమ్య సెల్ ఫోన్ కు కాల్ చేసాడు.
 ఫోన్ రింగవుతోంది కానీ సౌమ్య ఎత్తడం లేదు.
 “నిజమే బాత్ రూంలో ఉందేమో లేరా!” అన్నాడు చందు.
 రామం అది పట్టించుకోకుండా, కారు దిగి, సౌమ్య కారు వైపు నడిచాడు.
 “వీడి లాయర్ బుద్ధి పోనిచ్చుకున్నాడు కాదు. అన్నీ అనుమానాలే!” అన్నాడు చందు.
 రచన సమాధానం చెప్పలేదు.
 రామం... సౌమ్య కారు దగ్గరికి వెళ్ళి చూసాడు. కారులో సెల్ ఫోన్, సౌమ్య బ్యాగ్ కనిపించాయి.
 కారు తలుపు తెరిచాడు. తెరుచుకుంది.

“డోర్ ఓపెన్ చేసి ఎక్కడికి వెళ్ళిందబ్బా?”
అనుకుంటూ చుట్టూ చూసాడు.

ఈలోపు, చందు, రచన ఇద్దరూ కారు
దిగారు.

“లోపలికి వెళ్ళి చూసొస్తాను. రచన నువ్వు
లేడీస్ టాయ్‌లెట్‌రూం ఏరియాకు వెళ్ళి చూడు!
చందు...నువ్వు ఇక్కడే ఉండు!” అనేసి రామం
హాల్ లోకి వెళ్ళాడు.

◆◆◆

ఓలే కారు... హ్యూస్టన్ నుండి శాన్-ఆంటో
నియో నగరం వైపుకు మోటార్ వే నుండి
కాకుండా కంట్రీ సైడ్ నుండి దూసుకెళ్ళాడు.

రెండు నగరాలకు మధ్యలో ఉన్న ఓ నిర్జన
ప్రదేశంలోని మూతపడి ఉన్న పాత కార్ల షెడ్
ముందు అతని కారు ఆగింది.

కారు దిగి షెడ్ తలుపు తెరిచాడు.

ఆ తర్వాత, డిక్కి తెరిచాడు.

ఆమె కిందికి దిగింది.

ఆమెను నడిపించుకుంటూ షెడ్‌లోకి తీసు
కెళ్ళి, లోపలి నుండి తాళం వేసాడు.

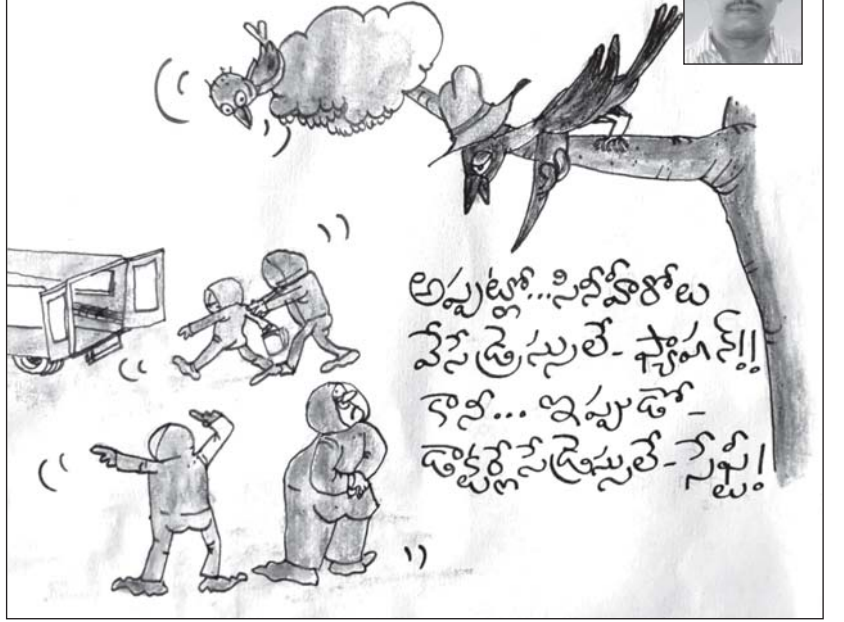
లోపల పెద్ద హాల్, ఓ మంచం, టివి, ఫ్రిజ్,
బాత్‌రూం, కొన్ని పేపర్లు, సామాన్లు ఉన్నాయి.
బయటి నుండి చూస్తే ఫ్లాష్ సినిమాలా ఎంత
చెత్తగా ఉందో... లోపల హిట్ సినిమాలా
అంత అందంగా ఉంది.

ఆమె అసలు భయపడకపోవడం... ఓలేను
కొంత అయోమయంలో పడేస్తోంది గానీ లేని

మృత్యుంశు

పోస్ట్

గాంభీర్యాన్ని తెచ్చుకుంటూ-

“తప్పించుకోవాలని చూస్తే కాల్చి పారేస్తా!”
అన్నాడు.

నోటికి ఉన్న ఫ్లాష్‌ల తీయమని సైగ చేసింది.

“తీస్తాను కానీ, అరిస్తే కాలుస్తా.” అన్నాడు,
ఆమె నోటి ఉన్న ఫ్లాష్‌ల తీసేస్తూ.

అలాగే కట్టతో మంచం మీద కూర్చుంటూ
తాపీగా- “టివి పెట్టు!” అంది.

ఓలే, ఆమె ప్రవర్తనకు ఖంగుతింటూ... టివి
ఆన్ చేసాడు.

టివిలో ఏదో లవ్ సినిమా వస్తోంది.

“ఏయ్! ఎం.ఎల్.బి ఛానల్ పెట్టు. బేస్
బాల్ లైవ్ ఉంది ఈ రోజు. హ్యూస్టన్‌కు డల్లాస్
టీం కు!” అంది.

బేస్ బాల్ గేం పెట్టాడు.

“ఇంట్లో కోక్ ఉందా?”

“లేదు! డాక్టర్ పెప్పర్ ఉంది!” అన్నాడు.

“నీ... ఎదవ దగ్గ మందులా ఉంటుంది
అది. ఎలా తాగుతావ్? సరేలే... ఏదో ఒకటి.

తీసుకురా పో! అసలే ఆ డిక్కిలో వదేసి తెచ్చావ్
కదా! ఒళ్లంతా చెమటలు!” అంది.

ఫ్రిజ్‌లో ఉన్న డాక్టర్ పెప్పర్ కూల్‌డ్రింక్
తీసి ఆమె చేతికి ఇచ్చాడు.

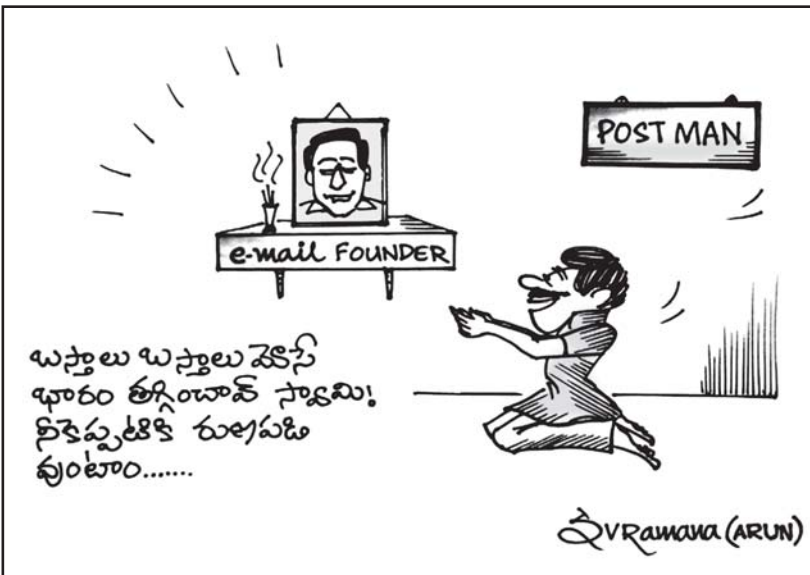
ఆమె కూల్ డ్రింక్ తాగుతూ-“నువ్వు కూడా
బీరు గీరూ ఏమైనా తాగాలనుకుంటే తాగు!”
అంది.

“నీకు భయంగా లేదా?” అన్నాడు.

“దేనికి? హ్యూస్టన్ టీం ఓడిపోతుందనా?
నేనేమీ బెట్లు కట్టే రకాన్ని కాదే!” అంది.

“నేనంటే భయం లేదా?” అన్నాడు.

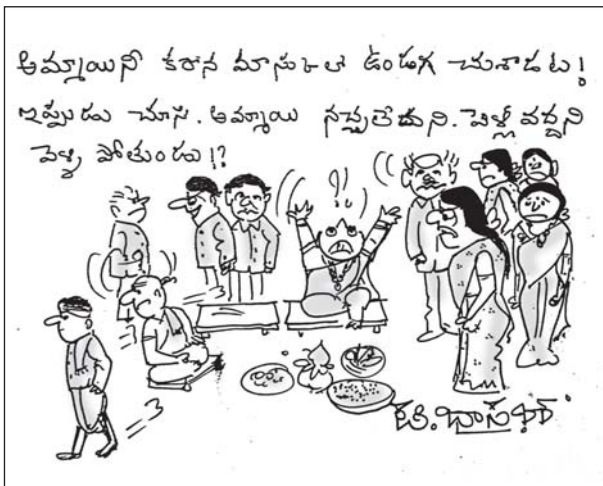
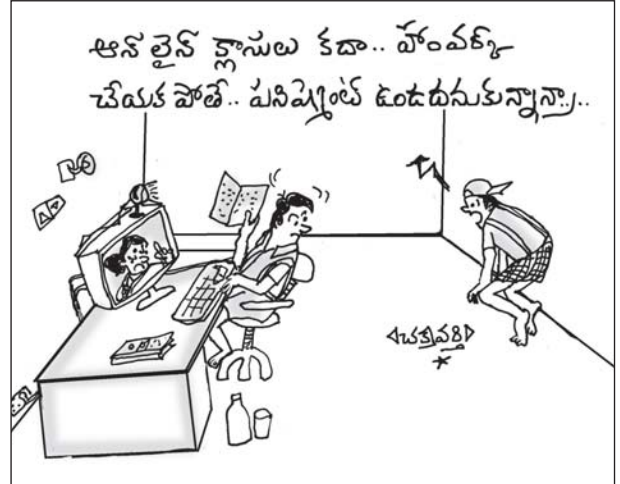
(సతేషం)

వి.రామ (ARUN)

ఆర్కాన్లు

కథ

పెంపుడు పావురాలు

అభిమన్యు
9440204742

‘సెంట్రీ....మడిసన్నాక కాస్త కళాపోషణ ఉండాలయ్యా... నే పోతే మడిసికి గొట్టుకి తేడా తెలీదయ్యా....’

ఈ డైలాగ్ కోసం ముత్యాలముగ్గు సినిమా పదిసార్లు చూసాడు దివాకరం.

‘నిజమే ప్రతి మనిషి ఎంతో కొంత కళా పోషణ కలిగి ఉండాలి.’ అని అనుకున్నాడు దివాకరం.

అనుకున్నదే తదవు ‘కథలు రాయాలి’ అని అనుకున్నాడు. ఎందుకంటే దివాకరం చిన్న పుడు వాళ్ల అమ్మమ్మ దగ్గర, నాయనమ్మ దగ్గర, తాతయ్య దగ్గర చాలా కథలు వాళ్ళు చెప్పగా విన్నాడు. రెక్కలగుర్రం, ఎగిరే చేపలు, బేతాళ కథలు... ఇలా చాలా కథలు విన్నాడు. వినేట పుడు అనుకున్నాడు ‘నేను పెద్ద అయ్యాక కథలు రాయాలి’ అని.

ఇదిగో ఇప్పుడు రాయాలి అని నిర్ణయించు కున్నాడు

దివాకరం బజారుకెళ్లి బండెడు కాగితాలు, డజన్ పెన్నులు కొని తెచ్చుకుని ముందేసు కున్నాడు. అయితే కథలు రాయడానికి పేపర్లు, పెన్నులు ఉంటే చాలదు. బుర్రలో గుజ్జు ఉండాలి. అది తెలిసి దివాకరం తెగ ఆలోచించేస్తున్నాడు. జుత్తు పీక్కుంటున్నాడు. ‘గుఫ్ గుఫ్’ మని సిగరెట్లు ఊదేస్తున్నాడు.

ఎట్టకేలకు దివాకరం కథ రాసాడు.

ఓ పత్రిక ఆఫీసుకి పంపాడు. అప్పట్నుంచి పోస్ట్మేన్ కోసం చకోరంలా ఎదురు చూడ సాగాడు.

“లింగూ లిటుకు మని ఒక్క కథ రాస్తే ఎలా! అలా నిర్విరామంగా రాస్తుండాలి.” అని ఇంట్లో

శ్రీమతి, బయట స్నేహితులు, ఆఫీసులో కాలిగ్స్ ఉపదేశం చేసారు.

ఇక అంతే ‘నిప్పు తొక్కిన కోతి’లా, ‘మిరప కాయలు తిన్న కాకి’ లా రెచ్చిపోయాడు దివాకరం.

అగ్గిపుల్ల, కుక్కపిల్ల, సబ్బుబిళ్ళ, జారుడుబల్ల, అడపిల్ల ఇలా కళా వస్తువు ఏదైతేనేం క్రియేటి విటీ ముఖ్యం అంటాడు దివాకరం. అందుకే రెస్ట్రెయిన్ గా వుంఖానువుంఖాలుగా కథలు రాసి పత్రిక ఆఫీసుకి పంపించేస్తున్నాడు దివాకరం.

రోజులు గడుస్తున్నాయి.

దివాకరం పంపిన కథలు తిరిగి వస్తున్నాయి ‘పెంపుడు పావురాలు’లా.

వాటిని చూసి దివాకరం బుర్ర తిరిగి పోతోంది. తిరిగి వచ్చిన కథల్ని చదివాడు. మళ్ళీమళ్ళీ చదివాడు అన్నీ బాగానే ఉన్నాయి. ఎందుకు తిరిగి వస్తున్నాయో అర్థం కావడం లేదు. పత్రికవాళ్ళు కారణం వ్రాయరు.

రైటర్ అంటే ఆపామాషీ కాదు. నీలాగ కథలు అందరూ రాయలేరు. అది పూర్వజన్మ సుకృతం. నీ కథలు అచ్చుకు నోచుకోవాలంటే మాకు మందుపార్టీ ఇవ్వాటి. దీనినే భూత పూజ’ అంటారు.” అని మిత్రులందరూ దివాకరంని ఎత్తేసి పార్టీ తీసుకున్నారు.

దానికి అయిదు వేలు వదిలింది.

ప్రముఖ రచయితలు రాసిన కథల

పుస్తకాలు, కథలెలా రాయాలి లాంటి పుస్తకాలు తెచ్చుకుని చదవసాగాడు దివాకరం.

దివాకరం ఇల్లు ఊరు చివర ఉంది. ఒక రోజు పోస్ట్మేన్ వచ్చి "తిరిగివస్తున్న మీ కథలు రోజూ తేలేక నా కాళ్ళు పీకుతున్నాయి. ఇక నుంచి మీరే పోస్ట్ అఫీస్ కి వచ్చి మీ కవర్లు తీసుకువెళ్ళండి." అని చెప్పేసాడు.

దివాకరం కథలు పత్రికల్లో రాకపోయినా... 'దివాకరం కథలు రాస్తాడు' అని అటు ఆఫీసులో, ఇటు మిత్రులు, బంధువర్గంలో అనుకోవడం దివాకరంకి ఆనందంగా ఉంది.

దివాకరం కథలు రాయడం మానలేదు. అవి తిరిగి రావడం మానలేదు.

'ఊహ' వారపత్రిక నుండి దివాకరంకి ఉత్తరం వచ్చింది- "మీ 'దశమగ్రహం' కథ ప్రచురణకు స్వీకరించాము. వీలు వెంబడి ప్రచురిస్తాం." అని.

అంతే దివాకరం ఎగిరి గంతేసాడు.

భార్యను గట్టిగా వాటేసుకుని విషయం చెప్పాడు దివాకరం.

"పోనైండి ఇన్నాళ్ళకు కాదు...కాదు ఇన్నేళ్ళకు పత్రికవాళ్ళు మిమ్మల్ని గుర్తించారు. కంగ్రాట్స్!" అని ఓ హాగ్ ఇచ్చి- "ఈ సందర్భంగా నాకు పట్టుచీర కావాలి." అని గోముగా అడిగింది శ్రీమతి.

◆◆◆

ఊహ పత్రిక వారం వారం కొనడం మొదలుపెట్టాడు దివాకరం.

"నీ కథలన్నీ సంకలనంగా తీసుకువస్తే బాగుంటుందోయ్ దివాకరం." అని ఓ పెద్దాయన సలహా ఇచ్చాడు.

ఆ సలహా పట్టుకుని తన కథలు తీసుకుని ఇద్దరు, ముగ్గురు పబ్లిషర్స్ ని కలిసాడు దివాకరం.

"ఈ రోజుల్లో కథల పుస్తకాలు ఎవ్వరూ కొనడంలేదు. పెద్ద పెద్ద రచయితల పుస్తకాలే

వెళ్లడం లేదు. అయినా రాసేవారు ఎక్కువై పోయారు. పత్రికలు తక్కువ అయిపోయాయి.

అన్నీ సెల్ లో చూసుకుంటున్నారు. వాస్తవం చెప్తున్నాం. తర్వాత మీ ఇష్టం." అని పబ్లిషర్స్ అనేసరికి దివాకరం ముఖం చిన్నబోయింది.

◆◆◆

ఓ సాహితీ సంస్థ నుండి దివాకరంకి లెటర్ వచ్చింది.

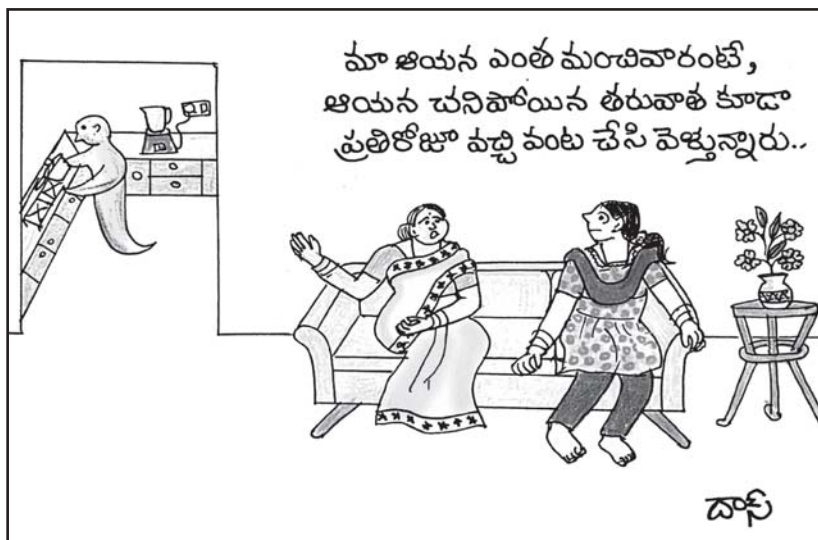
"సాహిత్యానికి మీరు చేస్తున్న కృషి అద్భుతం. మీ కథలు పత్రికల్లో రాకపోయినా మీరు చాలా కథలు రాసారని వేముగుర్తించాం. కావున మీకు సన్మానం చేయాలని మా సంస్థ నిర్ణయించింది. మీకు త్వరలో సన్మానం తేది తెలియజేస్తాం." అని ఉంది.

దివాకరం చాలా ఆనందంగా ఉన్నాడు. ఇన్నాళ్ళకి ఈ రైటర్ ని గుర్తించి... సన్మానం చేయబోతున్నారు.' అని.

రెండురోజులు తరువాత ఆ సంస్థ నుండి లెటర్ వచ్చింది. "అనివార్య కారణాల వలన డబ్బుకు ఇబ్బంది కలిగింది. అయినా మీ సన్మానం అపం. కాకపోతే మీరు విశాల హృదయంతో పాతికవేలు సర్దితే ఆ సన్మానం రోజున మీ డబ్బు మీకు పువ్వుల్లో పెట్టి ఇవ్వగలం. గమనించగలరు." అని.

దివాకరం తొందరగా స్పందించాడు. బ్యాంకుకెళ్లి ఆ సంస్థకి డబ్బులు పంపాడు. రోజులు గడుస్తున్నాయి. దివాకరం పోస్టాఫీస్ చుట్టూ తిరుగుతున్నాడు ఆ సంస్థ పంపించే లెటర్ కోసం. పోస్టాఫీస్ కి వెళ్లిన ప్రతిసారి తిరిగి వచ్చిన కథలు ఇస్తున్నారు వాళ్ళు.

పాపం దివాకరం పరిస్థితి తేలు కుట్టిన దొంగలా అయ్యింది.

త్రిసులో హాసం

యు.విజయశేఖర రెడ్డి
9959736475

“శేఖర్ గారూ! ఈ రోజుపాత న్యూస్ పేపర్లను కిలో పన్నెండు రూపాయలలాగా ఇంటి మీద పేపర్లు కొనే అతనికి అమ్మాను. మీరు కిలో ఎనిమిది రూపాయలలాగా అతనికే అమ్మారట కదా?” అన్నారు మా ఫ్లాట్లో ఉండే రామారావు రోడ్డు మీద ఎదురుపడి.

“రామారావుగారు! ఆ పేపర్లు కొనే అతని త్రాసును పరిశీలించారా? లేక మాములుగానే అమ్మేశారా?”

“త్రాసును పరిశీలించడమేమిటండీ?”

“అతని త్రాసులో మోసం ఉంది... త్రాసుకు కట్టిన తాళ్లకు, కర్ర మధ్యలో బ్యాల్‌వేస్ చేసే చోట మేకు వుంటుంది అది కనబడకుండా గుడ్డలో దిగేసి ఉంటుంది... తూకాపురాయి కిలోది ఉంటుంది కానీ పేపర్లు మాత్రం రెండు కిలోలు వేసి తూస్తాడు. ఎక్కువ ధరకు పేపర్లు అడిగితే ఈ త్రాసుతో తూస్తాడు.”

“తూకంలో ఇంత మోసం ఉందా?”

“మీ పేపర్లు ఎన్ని కిలోలుగా తూచాడు?”

“పదిహేను కిలోలుగా తూచి నూట ఎనభై రూపాయలిచ్చాడు”

“అంటే అవి ముప్పుయి కిలోలన్నమాట అసలయితే రెండువందల నలభై రూపాయలు రావాలి... అంటే మీకు అరవై రూపాయలు నష్టం వచ్చింది.”

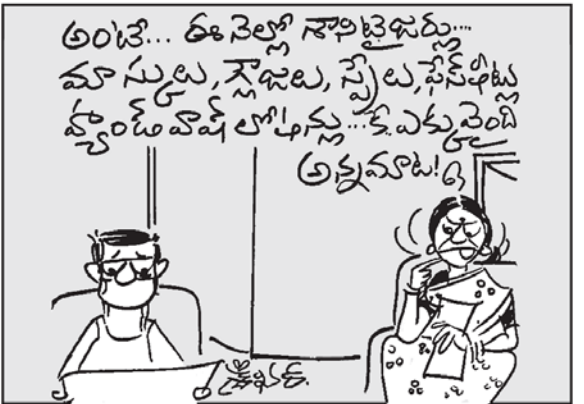
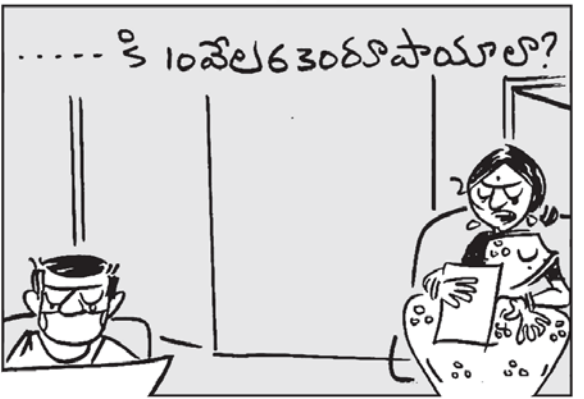
“మీరు ఎన్ని కిలోలు అమ్మారు?”

“నేను ముప్పై కిలోలు అమ్మాను. కిలో ఎనిమిది రూపాయలుగా అయితే రెండవ త్రాసు తీస్తాడు. ఇది పూర్తిగా ఇనుప త్రాసు. ఇందులో మోసం ఉండదు నాకు రెండువందల నలభై రూపాయలు వచ్చాయి.

బజారులో కానీ, షాపుల్లో కానీ పాత పేపర్లు కిలో పది రూపాయలుగా కొంటారు. మనం వాటిని ప్రతిసారి అక్కడకు తీసుకు పోయి అమ్ము

వెచ్చాలకి... రూ. 6వేట...
కూరగాయలకి 2వేట...
పాలకి... 1800... కరెంట్...

లేము. ఇంటివద్ద కొనే ఆ పేపర్లతను మన వద్ద కొని, పాత న్యూస్ పేపర్లు కొనే పెద్ద షాపుల్లో అమ్ముకుంటాడు.. కిలోకు రెండు రూపాయలు లాభం లేనిదే అతను వ్యాపారం ఎలా చేస్తాడు?... మనం బేరమాడితే మనకే నష్టం. బేరమాడే వాళ్లకు ఒక త్రాసు, అతను చెప్పిన రేటుకు ఇస్తే ఇంకో త్రాసు వాడతాడు” అని వివరంగా చెప్పాను.

రామారావు ముఖంలో నెత్తురు చుక్కలేదు.

దెయ్యాల కనియ

కోలపల్లి ఈశ్వర్

ఎవరో బ్యాంకాయన వస్తే, చేరనివ్వకుండా చేసింది కూడా నేనే! అతను అదురుకుని ఆరు మైళ్ళు పరుగెత్తేలా చేసాను... కానీ, రాత్రి ఆ ఇంట్లో రక్తపువర్షం కురిసిందని మీరు ఇంత ఇదిగా ఇప్పుడు చెబుతుంటే... నాకు మతిపోతోంది. సో... ఆ ఇంట్లో నిజంగానే దెయ్యాలన్నాయన్న మాట. నేనేదో ఆట పట్టిస్తుంటే, అది నిజమై కూచుందే...”

“ఇంకా సందేహం దేనికండీ! ఆ ఇంట్లో దెయ్యాలు ఉన్నాయన్నది సెంటపర్సంట్ నిజం. నిజం...నిజం!” అని కొద్దిగా పాజ్ ఇచ్చి...

“వెళ్ళొస్తా పాపారావ్ గారూ! సారీ, వెళ్ళొస్తా నండీ పాపారావ్ గారూ! నేను అర్జెంటగా ఇంకో ఇల్లు ఏదైనా వెతుక్కోవాలిగా? ఈసారికి మీ మామగారికి కనిపించనంత దూరంగా వెళ్ళాలి. సీతమ్మధార, బాలాజీనగర్ ఆ ప్రక్కన వెళ్లి ఇల్లు వెతుకుతాను.” అంటూ నిలబడ్డాడు రాజేంద్ర.

సిన్సియర్ మాన్ లాగా ఉంది అతని ప్రవర్తన.

“గ్రాండ్ సక్సెస్ అంకులీ...” అన్నాడు

రాజేంద్ర ఇంటికి తిరిగి వస్తూనే-ఒక్క అంగలో శ్రీనివాసరావుని చేరుతూ.

“ఏమైంది? ఏమైంది??” అన్నారు పల్లవి, శ్రీనివాసరావులు సంయుక్తంగా.

“అంతా నేను అనుకున్నట్టుగా, మీకు చెప్పి నట్లుగానే జరిగింది. ఆ పాపిగాడితో నేరం ఒప్పించేసి, ఇదిగో ఇందులో రికార్డ్ చేసేసా.... ఈ ఆపరేషన్ లో నా తెలివిన వజ్రంలాగా వాడాను. బాగా సానబెట్టాను. నా తెలివినంతా ఉపయోగించాను. ఆ పాపారావు డంగైపోయి, నిజం బయటపెట్టేలా చేసాను.” అంటూ ప్యాంటు జేబులోంచి ఓ మిసీ టేప్ రికార్డర్ ని

జరిగిన కథ: శ్రీనివాసరావు ఇంట్లో అద్దెకుండటానికి ఎవరోచ్చినా ఆ ఇంట్లో దెయ్యాలున్నాయని, భయపెట్టి వెనక్కి వెళ్ళిపోయేట్లు చేస్తుంటాడు శ్రీనివాసరావు మేనల్లుడు పాపారావు. రాజేంద్ర కలంస్నేహితురాలు పల్లవి తండ్రి శ్రీనివాసరావు. ఉద్యోగం వచ్చి శ్రీనివాసరావు ఇంట్లో అద్దెకి దిగుతాడు రాజేంద్ర. భానుప్రకాష్ తో శ్రీనివాసరావు ఇంట్లో దెయ్యాలున్నాయని ఆ ఇంట్లో అద్దెకి దిగొద్దని చెప్తాడు రాజేంద్ర. ఆ విషయం శ్రీనివాసరావుకి తెలిసి కోపంగా రగిలిపోతూ రాజేంద్రని నిలదీస్తాడు. ఆ పరిస్థితి నుంచి సమయస్ఫూర్తితో బయటపడతాడు రాజేంద్ర. ఆ ఇంట్లో దెయ్యాలున్నాయని భయపెడుతున్న అప్పారావు పని పట్టేందుకు అప్పారావు దగ్గరకు వెళతాడు రాజేంద్ర. అప్పుడు...

బయటికి తీసాడు రాజేంద్ర ఉత్సాహంగా.

సరిగా సిగరెట్ ప్యాకెట్ అంత ఉన్న ఇంపో ర్టెడ్ టేప్ రికార్డర్ అది. దాన్ని బల్లమీద పెట్టి ప్లే బటన్ నొక్కాడు రాజేంద్ర.

“మీరా? ఏంటి మళ్ళీ వచ్చారు? రండి”

“ఆ ఇంట్లో వుండడం నావల్లకాదు పాపా రావ్ గారూ! రాత్రి ఏమయ్యిందో తెలుసా? ఆ ఇంట్లో ఉన్న మిగతా నాలుగు పోర్షన్ లలోనూ రక్తపు వర్షం కురిసింది....”

టేప్ రికార్డర్ లోంచి రాజేంద్ర పాపారావ్ ల సంభాషణ వినిపిస్తుంటే - ఆ తండ్రి కూతుళ్ళిద్దరూ ఆసక్తిగా, ఆసాంతం ఆసక్తిగా విన్నారు.

మర్నాడు మళ్ళీ అదే సమయానికి -

“గ్రాండ్ సక్సెస్ అంకులీ!” అన్నాడు అప్పుడే పాపారావ్ వాళ్ళ రూం నుండి తిరిగొచ్చిన రాజేంద్ర అచ్చం అంతకుముందు రోజులాగే.

“ఏమైంది? ఏమైంది??” పల్లవి, శ్రీనివాస రావులు కూడా అచ్చం అంతకుముందు రోజు లాగే సంయుక్తంగా అడిగారు.

“అంతా అనుకున్నట్టే అయ్యిందంకులీ! నా వజ్రపు బుర్ర పాదరసంలా పనిచేసింది. నేను పాపారావ్ గాడి గదికి వెళ్లి వాడికి నిన్నటి టేపు వినిపించాను. ఇది డూప్లికేట్ టేపు మాత్రమే. ఇలాంటివి నాదగ్గర ఇంకా ఓ అరడజను ఉన్నాయ్! పైగా సెల్ లో కూడా రికార్డ్ చేసాను. దీన్ని గనక పోలీసులకు హేండ్ ఓవర్ చేసి, నీ

మీద కేసు పెడితే-ఏమవుద్దో ఆలోచించు... ఊహించు... భవిష్యత్తుని గమనించు... నిన్ను ఫీటింగ్ కేసు క్రింద బొక్కలో తోసేస్తారు.” అని వాడిని బాగా బెదిరించేసాను.” సంబరంగా చెప్పాడు రాజేంద్ర.

“దానికి వాదేమన్నాడు? అదురుకుని చచ్చాడా?” శ్రీనివాసరావు ఆత్రంగా అడిగాడు.

“వాదేమంటాడంకుల్ ఇంక? మూసుకుని కూర్చున్నాడు. చెప్పాల్సిందంతా నేనే చెప్పాను. అర్థంబుగా ఈ ఊరు విడిచి గనక వెళ్ళిపోకపోతే నీకు శ్రీకృష్ణ జన్మస్థానమే గతి... అందులో ఇప్పుడు శిక్షలు కఠినతరం చేస్తున్నారు.... అని గట్టిగా వార్నింగ్ చేశాను. ఊహించి రెండు నేరాలూ- వాటికి పడిన శిక్షలు కూడా అచ్చం జరిగినట్లుగానే చెప్పాను. మా ఊర్లోనే ఇలా జరిగింది అంటూ వాస్తవం చెప్పినట్లుగానే చెప్పాను. హడల గొట్టాను.” తల ఎగరేస్తూ చెప్పాడు రాజేంద్ర.

“దానికి వాడు ఒప్పుకున్నాడా?”

“మళ్ళీ అదే మాట... అంటారేంటంకుల్? ఒప్పుకోక ఛస్తాడా? ఒప్పుకోకపోతే ఛస్తాడు.” అన్నాడు రాజేంద్ర గర్వంగా. అంతా ఇంక తన చేతుల్లోనే ఉందన్నట్లు.

“అయితే మనకింక వాడి పీడ విరగడైపోయి నట్టేనా?” ఏమూలనో ఇంకా కాస్త అనుమానం మెదులాడుతుంటే ఒకింత సందేహంగానే అడిగాడు శ్రీనివాసరావు.

“భలేవారే

అంకులీ! ఇంకా అనుమానమా? సందేహమా? నేను ఇచ్చిన షాక్ ట్రీట్ మెంట్ కి అతనికి ఎన్ని జన్మలో గుర్తుకొచ్చాయో. ఉయ్యాలలో తాగిన ఉగ్గపాలు కక్కించాను. వాడిక మీ జోలికి వస్తే వాడికి పుట్టగతులుండవ్. నా వార్నింగ్?... మజాకానా? రేపు ఈపాటికిల్లా వాడు ఊరు వదిలి పారిపోతాడు. పరారైపోతాడు. పరుగు లంకించుకుంటాడు. జన్మలో తన ముఖాన్ని మీకు చూపించడు. నాదీ గ్యారంటీ.” అన్నాడు రాజేంద్ర చిన్నగా కాలరు ఎగరేస్తూ.

“అబ్బ! ఎంత చల్లని మాట చెప్పావయ్యా!... నా ఆయుష్షు కూడా పోసుకుని నిండునూరేళ్ళు చల్లగా ఉండు. అమ్మా! పల్లవీ! ఈ శుభసందర్భంలో సేమ్య పాయసం చెయ్యమ్మా..... అబ్బాయి నోరు కూడా తీపి చేద్దాం.” అంటూ

శ్రీనివాసరావు ఆనందంగా నవ్వాడు.

తన సహజ ధోరణిలో రాజేంద్ర వైపు మురిపెంగా చూసాడు. ‘నీ రుణం తీరదు బాబూ!’ అన్నట్లు.

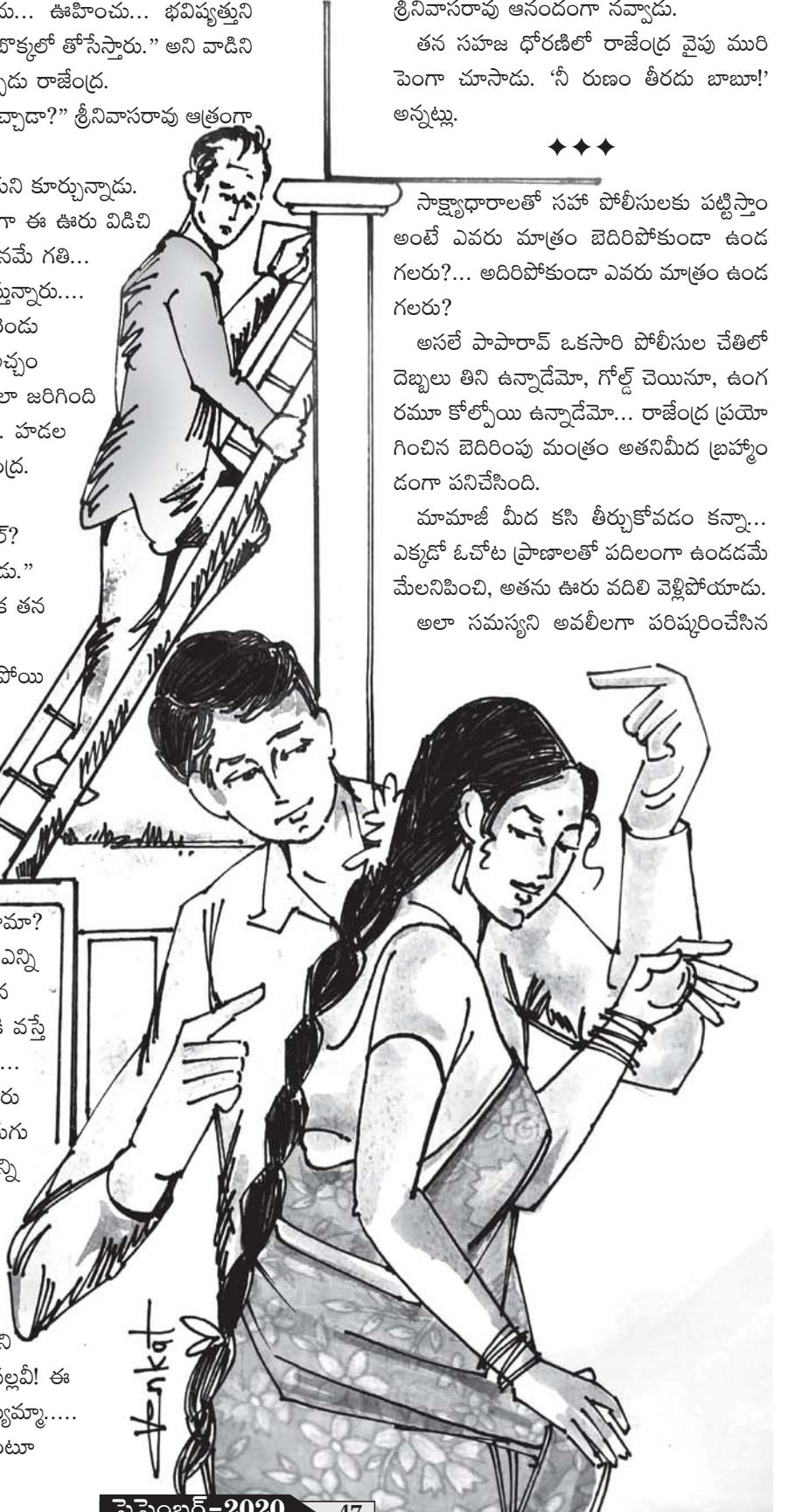
◆◆◆

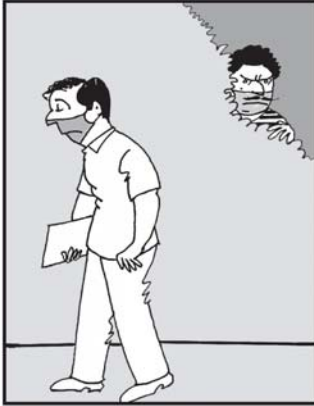
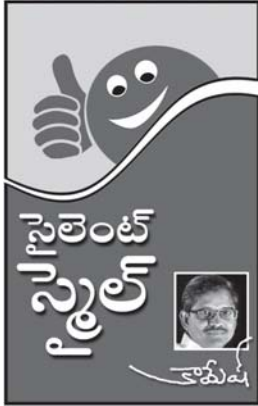
సాక్ష్యాధారాలతో సహా పోలీసులకు పట్టిస్తాం అంటే ఎవరు మాత్రం బెదిరిపోకుండా ఉండగలరు?... అదిరిపోకుండా ఎవరు మాత్రం ఉండగలరు?

అసలే పాపారావ్ ఒకసారి పోలీసుల చేతిలో దెబ్బలు తిని ఉన్నాడేమో, గోల్డ్ చెయినూ, ఉంగరమూ కోల్పోయి ఉన్నాడేమో... రాజేంద్ర ప్రయోగించిన బెదిరింపు మంత్రం అతనిమీద బ్రహ్మాండంగా పనిచేసింది.

మామాజీ మీద కసి తీర్చుకోవడం కన్నా... ఎక్కడో ఓచోట ప్రాణాలతో పదిలంగా ఉండడమే మేలనిపించి, అతను ఊరు వదిలి వెళ్లిపోయాడు.

అలా సమస్యని అవలీలగా పరిష్కరించేసిన

రాజేంద్ర ఆ మీదట తదుపరి కార్యక్రమాల్లో నిమగ్నమయ్యాడు.

తదుపరి కార్యక్రమం అనగా- శ్రీనివాస రావుగారి ఇంటిముందున్న 'టూలెట్ బోర్డు'ని శాశ్వతంగా తొలగించుట ఎలా?' అన్నది.

ఫలితంగా ఓ పదిరోజులు తిరిగేసరికల్లా శ్రీనివాసరావు ఇంట్లో ఖాళీగా ఉన్నా నాలుగు పోర్లన్స్లోనూ ఎవరో వచ్చి చేరిపోయారు.

చెడగొట్టడానికి ఇప్పుడు పాపారావు లేడుగా!

◆◆◆

'టూలెట్ బోర్డు'ని అక్కడే పడేసి శ్రీనివాసరావు నిచ్చిన మీదుగా క్రిందకు దిగుతుండగా-

అతగాడి కంట ఓ పడరాని దృశ్యం పడింది.

రాజేంద్ర...ఎంతో బుద్ధిమంతుడనుకున్న రాజేంద్ర...సకల సద్గుణ సంపన్నుడనుకున్న రాజేంద్ర... అపర సంస్కారవంతుడనుకున్న రాజేంద్ర... సచ్చీలదునుకున్న రాజేంద్ర...

వరండా మీద నిలబడి ఉన్న తన కూతురి బుగ్గమీద చిటిక వేస్తూ ఏదో అంటున్నాడు.

దానికి తన కుమార్తె అతని చెంప పగల గొట్టాల్సిందిపోయి... బిడియంగా నవ్వుతూ కళ్ళు వాల్చి తన కూడా ఏదో అంటూ ఉంది.

అంటే?!...అంటే!??

శ్రీనివాసరావుకి సీన్ అర్థమైపోయింది. వాళ్ళిద్దరూ ప్రేమించేసుకుంటున్నారని.

ఎంతయినా ఆడపిల్ల తండ్రి కాబట్టి... ఆ ప్రేమ దృశ్యం చూడగానే అతని భృకుటి ఆటో మేటిగ్గా ముడిపడింది.

◆◆◆

"స్కాండ్రల్! మా అమ్మాయి స్నేహితురాలి అన్నయ్యకదాని... ఉండటానికి చోటిస్తే నా కూతురికే లైన్ వేస్తావుట్రా దొంగరాస్కల్! గెట వుట్!!" శ్రీనివాసరావు ఆగ్రహంగా అరిచాడు.

"నాన్నా!... ఇందులో ఆయన తప్పులేదు

నేనూ, వారూ ప్రేమించుకుంటున్నాం... మీ అంగీకారంతోనే పెళ్లి చేసుకోవాలనుకుంటున్నాం."

"షటన్! ప్రేమించుకోడానికి అవసరం లేక పోయినా నా అంగీకారం-ఇప్పుడు పెళ్లికి కావాల్సి వచ్చిందా? నేనీ పెళ్లికి చచ్చినా అంగీ కరించను." అరిచాడు శ్రీనివాసరావు.

అంతలో రాజేంద్ర ధైర్యం చేసుకుని పెదవి విప్పాడు.

"ఎందుకంకుల్!... అంతలేసి మాటలు అంటారు? మీరు...." అతనింకా ఏదో అనబోతుంటే...

"షటన్! నిన్ను నోరు ముయ్యమన్నానా! గెటవుట్! నేను మెడ పట్టి బయటకు గెంటక ముందే మర్యాదగా బయటికి వెళ్లిపో."

"నాన్నా! ఆయన్ని గనక ఇంకొక్క మాట అన్న సహించను." పల్లవి రోషంగా అంది.

"అహో! వ్యవహారం అంతదాకా వచ్చిందా? అవునూ! సహించకపోతే ఏం చేస్తావ్? " ఆమె చెంప ఛెడల్ మనిపించాడు శ్రీనివాసరావు.

"అబ్బా!" అంటూ చెంప పట్టుకుని నిట్ట నిలువునా కూలబడిపోయింది పల్లవి.

◆◆◆

తన చిట్టితల్లి, తన బంగారుకొండ మీదనా తను చెయ్యి చేసుకుంది. నెవ్వరో స్పృహ ఉన్నంతలో ఎట్టి పరిస్థితుల్లో తను చెయ్యి చేసుకోడు. ఇంపాజిబుల్. కూతురు ఎవర్నయినా ప్రేమించిందని తెలిస్తే సినిమాతండ్రులు పై విధంగా చేస్తారు. కానీ, తనకలా చెయ్యాల్సిన అవసరం ఏముంది? రాజేంద్ర యోగ్యుడు, ఉత్తముడు, జెంటిల్మాన్ - పైగా ఎంతో తెలివిన ఉపయోగించి ఆ పాపిగాడి పీడ విరగడలయ్యేలా చేసిన

టింకు...

—Krishna—

బుద్ధిశాలి, బుద్ధిమంతుడు తన ఇంట్లో ఒక్క పోర్నో కూడా ఖాళీగా ఉండకుండా, ఉంచ కుండా చేసిన తెలివైనకుర్రాడు. అతన్ని బాహు బలి అని అనలేను గానీ-బుద్ధిబలి అని మాత్రం అనగలను. అనడం ఏంటి? బ్రహ్మాం డంగా సర్టిఫికేట్ కూడా ఇస్తాను.

అలాంటివాడికి తన కూతురిని ఇవ్వడానికి తనకు అభ్యంతరం ఎందుకుండాలనలు?... రాజేంద్రలాంటి స్పృహద్రూపి దొరకటం, అదృష్టం. రాజేంద్ర తనకి సరయిన అల్లుడు. రాజేంద్ర పల్లవికి సరయిన మొగుడు. రాజేంద్ర... తన ఆస్తికి వారసుడనదగిన

మొనగాడు. అలా అనుకుంటుంటే శ్రీనివాస రావుకి చాలా హుషారుగా ఎంతో సంతోషంగా అనిపించింది.

ఆ హుషారులో, ఆ ఆనందంలో తాను ఉన్నది ఒక నిచ్చెన మీద అన్న సంగతి మర్చి పోయి, ఎగిరి ఓ చిన్న గంతులాంటిది వెయ్య బోయాడు.

ఫలితంగా దభేల్లు క్రిందపడి, నడుం విరగ్గొట్టుకున్నాడు.

అంటే-నడుం పూర్తిగా ఎగిరిపోయిందని కాదు-జస్ట్-బెణికిందన్నమాట.

ఓ గంట తర్వాత -

రాజేంద్ర ఒక పక్కా పల్లవి ఒక పక్కా చేరి తన నడుముకు టైగర్ బామ్ పూస్తుండగా-

“మీ పెద్దవాళ్ళని ఒకసారి పిలిపించగలవా బాబూ?” అన్నాడు శ్రీనివాసరావు రాజేంద్రతో “దేనికంకుల్?” అడిగాడు రాజేంద్ర.

“దేనికేమిటోయ్? మీరిద్దరూ రహస్యంగా బుగ్గలు గిల్లుకోవడాలూ, సైగలు చేసుకోవడాలూ అపి... బాహుటంగానే అవన్నీ చేసుకోవడానికే! మీ పెద్దవాళ్ళు వస్తే వాళ్ళతో మాట్లాడి, మీ ఇద్దరికీ పెళ్లి చేద్దామని. మాట్లాడదామనీ.” అన్నాడు శ్రీనివాసరావు.

‘అబ్బ! ఎంత మంచి నాన్న!’ అనుకుంది పల్లవి.

“అబ్బ! ఎంత మంచి మాంగారు!” అనుకున్నాడు రాజేంద్ర.

ఆయన ఆ టైంలో కూతురివైపు మురిపెంగా చూస్తున్నాడు.

రాజేంద్ర తన సహజ ధోరణిలో వాళ్లిద్దరినీ పొగడసాగాడు.

ఆ పొగడ్డలకి ముగ్గురూ నవ్వుకున్నారు.

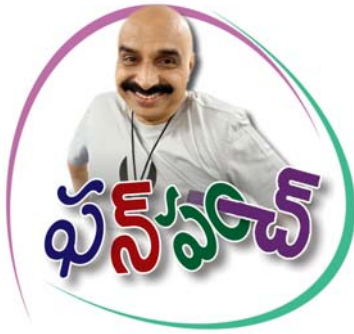

ఆరు నెలల తర్వాత -

పల్లవికి రాజేంద్రతో వివాహం అయ్యింది. వరుడికి సొంత చెల్లెలయ్యింది కూడా ఆ పెళ్లికి ‘రాజేశ్వరి’ (!!) రానేలేదు సుమందీ!

శుభం

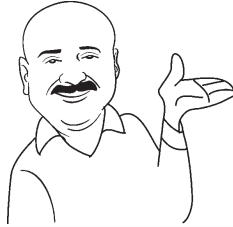

కార్టూనిస్ట్
Ramu Panda
ఫన్ ప్రశ్నలకు -

సుదర్శనమ్
సంస్థ సమాధానాలు

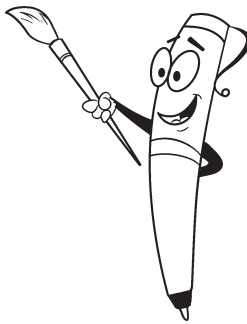
Cartoons: Dayakar

♦ మా కొంటే ప్రశ్నలకి మీరు తుంటరి
జవాబులిస్తారు కదా... మరి మేమే
తుంటరి ప్రశ్నలేస్తే..?
అవుదు... కొంటే జవాబులు చెప్తాను!

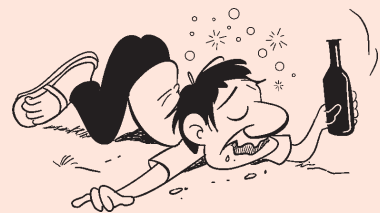

♦ అస్మదీయుడైతే సరి... బాగున్నా బాగుండక
పోయినా, వాడి పోస్టులకి లైకులు, సూపర్
కామెంట్లు... ఇదీ వరస ఈ మధ్య
ఫేస్బుక్కుల్లో, వాట్సాప్లో! ఈ వరస
మారాలంటే?
మారటానికి అది వరస కాదు సార్... 'దురద'!
గో(గీ)క్కున్న కొద్దీ మా చెడ్డ 'సమ్మ'గా వుంటది!
పొన్నెద్దురూ.... ఎవడి గజ్జి వాడిది, ఎవడి తుత్తి వాడిది!!

♦ హాస్యరసానికి జీవం పోస్తున్న మీరు,
మేము-అనగా హాస్యనటులు,
కార్టూనిస్టులు! వీరిద్దరి మధ్య
అనుబంధం గురించి మీ వ్యాఖ్య?!
పెన్నుకీ... ఫన్నుకీ మధ్య వున్న
బంధమే! కుంచెకీ... పంచ్కీ మధ్య
వున్న బంధమే!

♦ బాపు గారి 'మిస్టర్ పెళ్లాం' లో మంచి వేషం
వేసి మెప్పించారు. ఆ వేషంలో "మిమ్మల్నెక్కడో
చూసినట్టుంది" అనుకున్నారేమో మనసులో
బాపు గారు?!
అవును... పిచ్చి మారాజు! 'అయన కార్టూన్ల'
లోనే చూసారని తెలీక...!

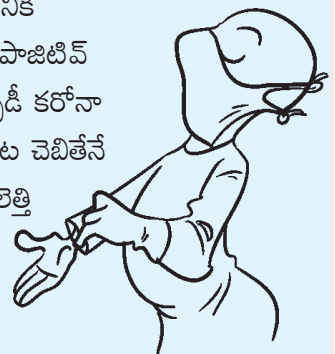

♦ మంది ఎక్కువైతే మజ్జిగ పల్చనౌతుం
దంటారు. మరి మందు ఎక్కువైతే?
మనిషి పలచనౌతాడు... పదిమందిలో!

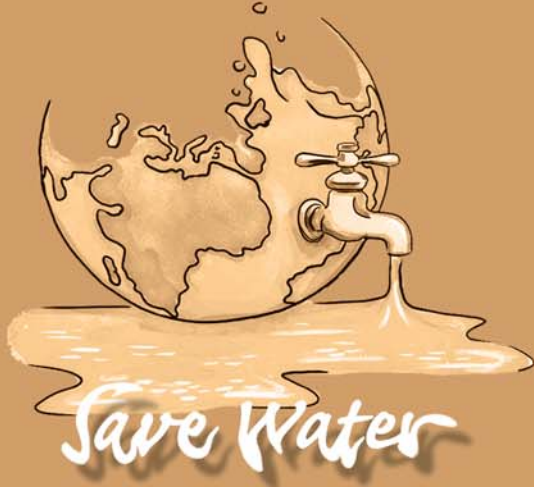

♦ అబద్ధాలాడితే ఆడపిల్లలు పుడతారంటారు!
మరి, నిజాలు చెబితే..?
అబద్ధాలాడితే ఆడపిల్లలు 'పుడతారు'....
అన్నది నాటి నానుడి! 'పడతారు' అన్నది
నేటి న్యూనుడి! ఇక నిజాలు చెప్తే అంటారా...
'చెడతారు'... చెప్పినోళ్ళు!!!

♦ ఇన్నాళ్ళూ ప్రతిదానికి
బి పాజిటివ్, బి పాజిటివ్
అనే వాళ్ళు. ఇప్పుడీ కరోనా
కాలంలో ఆ మాట చెబితేనే
ప్రతివాళ్ళూ హడలెత్తి
పోతున్నారు!
ఏమంటారు?!
పాజిటివ్వా?...

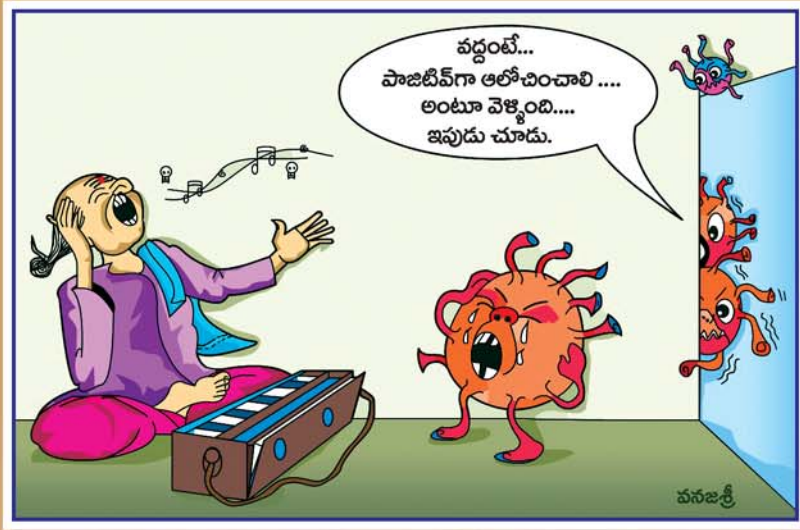
ఆ పదం మేము మేం జీవితంలో ఎప్పుడూ వినలేదే
మాకేం హడలు?...అనే నెగిటివ్ జనమే బయట
ఎక్కువున్నారు మహాశయా!

With **Jaquar** Taps

Best Cartoon of the Month

Sambamurthy Enterprises

12-10-04, Convent Street,

Vijayawada-520 001.

fone: 0866-2563824, 9676444548

సత్వకాభారతి, హాస్యానందం సంయుక్తంగా నిర్వహిస్తున్న 2020 తెలుగు కార్టూనిస్ట్ల దినోత్సవ సభ

ఆదివారం, సెప్టెంబర్ 20, 2020, సాయంకాలం 6గంటలకు
తెలంగాణ సారస్వత పరిషత్తు, తిలక్ రోడ్, హైదరాబాద్

ఆ రోజు మీతో పాటు ముఖ్య అతిథులు

డా॥ కె.వి.రమణ
తెలంగాణ ప్రభుత్వ సలహాదారులు

శ్రీ తనికెళ్ళ భరణి,
ప్రఖ్యాత నటులు, రచయిత

డా॥ యండమూరి వీరేంద్రనాథ్,
ప్రఖ్యాత రచయిత

డా॥ సుదర్శనం
ప్రఖ్యాత హాస్యనటులు

శ్రీమతి భావరాజు పద్మిని
అభిమాని తెలుగు వ్యవస్థాపకురాలు

శ్రీ వి. సుబ్బారాజు,
బాహురమణ అకాడమీ

హాస్యానందం నిర్వహించిన కార్టూన్ పోటీల బహుమతి ప్రదానోత్సవం

తనికెళ్ళరామారావు స్మారక
కార్టూన్ పోటీ విజేతలు:

మొదటి బహుమతి - సునీల

రెండవ బహుమతి - మోహన్ కుమార్

మూడవ బహుమతి - మాంటీక్రిస్టి

ప్రత్యేక బహుమతులు పొందిన కార్టూనిస్టులు

అర్జున్ + శేఖర్ + ప్రసిద్ధ + ప్రభాకర్ + శర్మ + రంగాచారి

+ జెన్నా + టి.ఆర్.బాబు + వినోద్ + ఓనావ + కృష్ణ + విజయ్

+ శ్రీధర్ + తోపబ్బి అనంద్ + గుత్తుల శ్రీనివాసరావు + కాశ్యప్

+ హరగోపాల్ + ఎన్.భీరజ + వేముల + షేక్ సుభాని

శేఖర్ అవార్డు-2020
కృష్ణ కిషోర్

బాపురమణ పురస్కారం
గిరి

రాగతిపండరి పురస్కారం
శ్రీమతి పద్మ

బాపు సీన్ ఫ్లే అవార్డు శ్రీ ప్రసాద్ కాజు

ప్రవర్ధమాన కార్టూనిస్ట్ ప్రోత్సాహక బహుమతులు చి॥శ్రీకర్, చి॥షణ్ముఖి ధరణి

నవ్వడం
ఇష్టపడే
అందరూ
రావచ్చండియో!

జి. సత్యనారాయణ
సత్వకాభారతి

జిం
నమస్కయత్తర్

రాము.పి
హాస్యానందం

మాస్కోతో
రావటం మాత్రం
మర్చి పోకండి!